

ŠALEŠKI RUDAR

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«.
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS
TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

16. Junij 1966 — LETO II. ST. 11 (29)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLACANA V GOTOVINI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Delo krajevnega odbora SZDL Šoštanj je zaživelo

ZADNJE LETO KRAJEVNA ORGANIZACIJA SOCIALISTIČNE ZVEZE V SOSTANJU NI DOSEGLA ZADOVOLJIVIH REZULTATOV. POSAMEZNI ČLANI KRAJEVNEGA ODBORA SO BILI PREMALO DELAVNI. TAKO JE DELO SLONELO LE NA NEKATERIH, KI PA KLJUB PRIZADEVANJU NISO BILI KOS POSTAVLJENIM NALOGAM. VSE TO JE NAREKOVALO, DA SO MORALI KRAJEVNO ORGANIZACIJO UTRDITI, ZAMENJATI NEDELAVNE ČLANE ODBORA TER POSTAVITI REALNE PLAN DELA, DA BO SOCIALISTIČNA ZVEZA V SOSTANJU PONOVO ZAZIVELA. V ZELJI, DA BODO LAHKO VSI ČLANI SOCIALISTIČNE ZVEZE IZ SOSTANJA SODELOVALI PRI URESNIČITVI ZACRTANIH NALOG, OBJAVLJAMO V CELOTI PROGRAM DELA, KI GA JE SPREJEL NA SEJI, DNE 30. MAJA LETOS KRAJEVNI ODBOR SZDL.

Program dela KO SZDL Šoštanj za leto 1966

Obseg in pomembnost nalog, ki jih je nakazal zadnji kongres SZDL Slovenije ter množica konkretnih družbeno-političnih in gospodarskih nalog na področju mesta, terja od organizacije SZDL takšne organizacijske oblike in metode dela, s katerimi bi najučinkoviteje pritegnila vse subjektivne sile in jih ob iniciativi in usmerjevalni nalogi Socialistične zveze vključilo v uresničevanje vselih predstojenih nalog.

Predvideni program dela naj bi služil kot orientacija in vzpodbuda za smotno in učinkovito delo.

ORGANIZACIJSKE NALOGE

1. Najti ustrezne prijeme za konsolidacijo KO SZDL, predvsem za zagotovitev polnoštevilne udeležbe članov na sejah. S tem bi bilo zagotovljeno kolektivno in vzajemno obravnavanje in odločanje o vseh pomembnejših vprašanjih, problemih in nalogah. Le tako bo lahko KO SZDL resnični pobudnik pri snovanju in usmerjevalci pri izvrševanju vseh družbeno-političnih in gospodarskih nalog na področju mesta.

2. Za zagotovitev rednega pobiranja članarine je nujno dopolniti sestav uličnih poverjenikov s člani, ki bodo zavestno opravljali to nalogo.

3. S sodelovanjem poverjenikov je potrebno ugotoviti točno število stanje članstva ter odstotek volivcev v članstvo SZDL.

4. Pridobivanje novih članov v članstvo SZDL bo za KO pomembna in stalna naloga. To nalogo bodo opravljali ulični poverjeniki vzporedno s pobiranjem članarine, ob vsestranski pomoči in sodelovanju vseh članov krajevnega odbora.

DRUŽBENO-POLITIČNE NALOGE

5. Preko javnih sredstev za informacije in obveščanje ter drugih oblik, bo KO tekoče obveščal člane SZDL o vseh pomembnejših problemih in nalogah iz področja mesta ter mnenjih in predlogih ter zaključkih KO SZDL z osnovnim namenom pridobiti mnenje članov in njihovo pripravljenost za sodelovanje pri reševanju in izvrševanju nalog. Neposredni stiki članov KO s člani SZDL naj okrepijo prizadevanja za

uspešno vključevanje članstva v izvrševanje nalog, ki imajo značaj splošne koristi za kraj in prebivalce.

6. Krajevni odbor se bo zavzemal za čim neposrednejše sodelovanje in uspešno delovanje z organizacijami in društvi, ki delujejo v Šoštanju.

7. Zavzemal se bo tudi za trdnejše sodelovanje z odborom krajevnih skupnosti, dajal vzpodbude in predloge za uspešnejše reševanje in izvrševanje nalog, ki spadajo v pristojnost in dolžnost odbora krajevnih skupnosti. Predlogi naj bi se konkretizirali na skupnih sejah KO SZDL in odbora krajevnih skupnosti.

KO SZDL bo usmerjal člane in delovne organizacije, da z delovnimi in denarnimi prispevki prispevajo k hitrejšemu urejanju komunalnih naprav za lepši izgled mesta.

V imenu članov SZDL Šoštanj, se bo zavzemal za smotno vlaganje sredstev v to področje.

8. KO SZDL bo kritično preverjal izvrševanje nalog in sklepov sprejetih na sejah.

RAZGLEDNA PLOŠČAD NAD ŠOŠTANJEM

Turistično društvo Šoštanj bo uredilo razgledno točko pri ruševinah Pustega gradu nad Šoštanjem. Okolico, kjer stoji ruševina starega gradu, so očistili šoštanjski taborniki. Ostala težja očiščevalna dela pri ruševinah pa je društvo opravilo s pomočjo najetih delavcev. Tako so splanirali teren za ploščad, pripravili zid in pripravili, da bodo na obstoječih zidovih naredili betonsko ploščo, s katere bo lep razgled po Saleški dolini. Ob spodnjih ruševinah gradu pa nameravajo postaviti okolju primerno okrepevalnico.

Takšnih ruševin starega gradu s stolpom je v Sloveniji zelo malo. Zato spadajo ruševine šoštanjskega Pustega gradu v I. kategorijo spomeniškega varstva. Na ruševinah stolpa je zanimiva odprtina okna, ki je grajena v romanskem stilu in predstavlja zgodovinsko vrednost. V tem stilu je grajena tudi še dobro ohranjena odprtina vrat na stolpu. Ta redkost kaže, da je ruševina gradu med najstarejšimi v naši okolici.

Iz Šoštanja bodo do Pustega gradu uredili peš poti in postavili klopi, tako da bodo obiskovalci lahko brez večjega napora prišli do razgledne plošče.

Turistično društvo bo v turističnem tednu od 22. do 29. julija letos dalo poseben poudarek propagandi in bodo v ta namen izdelali spominske značke, kolekcijo razglednic, prospekt za Šoštanj in okolico in okrasili mesto s cvetjem na oknih. Prizadevne gojiteljce cvetja bodo tudi nagradili.

Praznovanje 22. julija, Dneva vstaje slovenskega naroda, bodo vključili v turistični teden. Bodo v Šoštanju vrstile razstave, športne in kulturne prireditve. Svečano pa bodo proslavili 40-letnico obstoja delavske godbe »Zarja« iz Šoštanja, na kateri bosta sodelovali še dve godbi iz Avstrije in 10 godb na pihala iz ostalih krajev Slovenije.

Turistični delavci v Šoštanju bodo z razpoložljivimi finančnimi sredstvi lepšali svoje mesto. Vendar pa rabijo še vedno izdatno pomoč lokalnih gospodarskih organizacij in družbene skupnosti, da bodo lepšali mesto in da bo dobila Saleška dolina nov turistični objekt z izredno privlačno okolico nad samim Šoštanjem. M. V.

Na sliki: Šoštanj, mesto ob Paki, ki ga bodo letos še lepšali.

Proslava občinskega praznika bo v Pesju

31. MAJA 1966 STA SE ZBORA OBČINSKE SKUPŠČINE SESTALA ZARADI OBRAVNAVE IN ODLOČANJA O NEKATERIH TRENUTNO NAJVAŽNEJSIH PROBLEMIH V OBČINI. NA SEJI SO ODBORNIKI NAJPRED OBRAVNAVALI ANALIZO RAZVOJA OBČINE V LANSKEM LETU IN OCENO NJENIH RAZVOJNIH MOŽNOSTI GOSPODARSTVA IN DRUŽBENIH SLUŽB V NASI OBČINI V LETOSNJEM LETU. OMEJENO ANALIZO IN OCENO JE NAS LIST V CELOTI OBJAVIL V SVOJI PRVOMAJSKI STEVILKI.

V nadaljevanju seje so odborniki obravnavali meje eksploatacijskega območja rudnika lignita Velenje in vpliv tega območja na stanovanjsko in ostalo gradnjo v Šoštanju. Po obširnih obrazložitvah direktorja in tehničnega direktorja rudnika lignita Velenje Malija Ludvika in Pipuša Dušana, diplomiranih rudarskih inženirjev, je prevladovalo stališče, da nad eksploatacijskim poljem rudnika lignita Velenje, ki vsebuje prav v Šoštanju kvaliteten premog, niso dovoljene nobene gradnje. Zaradi

mišnega kombinata Velenje. O tem je na seji poročal član likvidacijskega odbora tov. Viljem Koren, diplomirani pravnik. Povedal je, da so v teku razgovori z inozemskimi partnerji, za kar najbolj ugodno prekinitev poslovnih odnosov iz sklenjenih pogodb. V teku so tudi razgovori za prodajo opreme in so dokaj realni izgledi, da bo v državi prodana toplotna, mogoče pa tudi nekaj druge opreme. Likvidacijski odbor je vsem zaposlenim delavcem izdal odločbe o prenehanju dela, in sicer po preteku odpovednega roka, ki znaša od 2 do 6 mesecev.

Odborniki občinske skupščine so sklenili, da bo centralna proslava letošnjega občinskega praznika v Pesju. Za izvedbo centralne proslave v Pesju so se odborniki občinske skupščine odločili na predlog občinskega odbora Združenja borcev NOV in občinskega odbora SZDL zaradi tega, ker bo letošnja proslava občinskega praznika prav v času, ko vsi naši narodi proslavljajo petindvajset-letnico oborožene vstaje proti okupatorju in domačim izdajalcem.

Na našem območju je bilo prav Pesje zarišče predvojnega revolucionarnega delavskega gibanja, po kapitulaciji stare Jugoslavije pa zarišče odpora proti okupatorju. Pesje je za našo osvoboditev dalo izredno mnogo žrtev, ki so padle v NOV, bile ustreljene kot talci ali pa so umrle v koncentracijskih taboriščih. Prebivalci Pesja so tudi po osvoboditvi izvrševali vse naloge, ki so jih prejeli od družbene skupnosti, tako da so bili vedno za zgled ostalim krajem v občini.

Občinska skupščina je prepričana, da bo krajevna skupnost Pesje tudi ob tej priložnosti pritegnila k sodelova-

nju vse prebivalce Pesja in pripravila vse potrebno za dostojno praznovanje občinskega praznika.

Na seji je bil znižan občinski prometni davek na motorna vozila od 4 na 1%. To znižanje velja od 1. junija 1966 dalje in velja za vsa motorna vozila (osebne avtomobile, motorje, mopede in skuterje).

Na seji ni bil sprejet predlog zborni volivcev in krajevnih skupnosti Salek, da bi se krajevni cesti Salek — Konovo in Salek — podaljsek Tomšičeve ceste v Velenju preuvertstil v cesti IV. reda, ki bi ju nato vzdrževalo in upravljalo komunalno podjetje Velenje. Predlog ni bil sprejet zaradi tega, ker ti cesti po svojih tehničnih elementih ne izpolnjujeta pogojev, ki so po veljavnih predpisih določeni za občinske ceste IV. reda. Preuvertstitev teh dveh cest bo mogoča šele, ko bosta cesti s sredstvi cestnega in komunalnega sklada toliko usposobljeni, da bo to mogoče.

Skupščina je izvolila odbor, ki bo vodil priprave za praznovanje občinskega praznika. Odbor vodi diplomirani gozdarski inženir Peter Krapež, podpredsednik občinske skupščine. Imenovani so bili tudi predstavniki občinske skupščine v svetih splošne bolnice Slovenj Gradec, Zavoda za zdravstveno varstvo Slovenj Gradec in knjižnice Velenje.

(Nadaljevanje na 5. strani)

kupujte kvalitetno pohištvo na

POTROŠNIŠKI kredit slovenjales

KREDIT ODOBRAVA POSLOVALNICA V CELJU, ZIDANSKOVA 15 VSAK DAN, RAZEN SOBOTE POPOLDNE IN NEDELJE OD 7. DO 19. URE, OB PETKIH PA TUDI NA RUDNIKU VELENJE OD 14. DO 15. URE V OBRACUNSKEM ODDELKU PRI TOVARISICI STEFKI ROGAN.

RUDARJI! O tizdu volitev v samoupravne organe berite na 5. strani.

ČRNI 7. JUNIJ 1965 • ČRNI 7. JUNIJ 1965 • ČRNI 7. JUNIJ 1965 • ČRNI 7. JUNIJ 1965 • ČRNI 7. JUNIJ 1965 • ČRNI 7. JUNIJ 1965

128 mrtvih rudarjev

(nadaljevanje)

USODNE NAPAKE

Mnogo brezumnih dejanj je bilo pa tudi primerov velike discipline. Nekdo je nekoga nehoti poslal v smrt sam pa je ostal živ. Velike drame so se odigrale v 30 minutah pod zemljo, vse dotlej, dokler niso zvedeli zunaj, kaj se dogaja v jami. Se-le dandanes dobiva ta enkratni dogodek svojo celovitost — pretrgana nit pripovedovanja preživelih jo dopolnjuje.

Hamza Mehčić je bil v jami Orasi nadzornik za zračenje in je imel dvoje različnih mišljenj v usodnem trenutku. Prvo, napačno bo ostalo neobjasnjeno, drugo pa je bilo logično. Danes se nečesar več ne spominja. Invalid dela je, s težkimi poškodbami živčnega sistema.

»Ko je počilo, sem bil na delovišču 213. Odšel sem na telefon ... dalje se ne spominjam ničesar več.«

Predvsem lahko ugotovljamo, da sta dva najdogovornejša človeka v jami imela kompleks Stare jame, kar pomeni, da je slednja kriva za nastale dogodke v Orasi.

Poudariti moramo dejstvo, da bi nadzornik po rudarskih predpisih moral sam organizirati plan pobega, v kolikor ni mogel dobiti zveze z zastopnikom. To menimo o nadzorniku Antonu Krešiču. Drugi odgovorni »komandir« pod zemljo pa je bil Hamza Mehčić. V usodnem trenutku sta oba izgubila dragoceni čas, ker sta ugotavljala vzrok nesreče.

Za reševanje preživelih ljudi po eksploziji, je obstajalo šest variant. Uporabili so delno dve najslabši.

Po uspešnosti reševanja je bil vrstni red možnosti naslednji:

1. Ukazati, da ventilator Stupe preusmeri zračni tok. To bi lahko opravil v 10 sekundah in že dve minuti zatem bi čisti zrak rešil ljudi pri vitlu in bi umrlo le 10 ljudi pod vitlom in v lokomotivnem hodniku. Na ta način bi rešili najmanj 80 ljudi.

2. Z ustavitvijo delovanja ventilatorja Stupe bi dosegli odpiranje vrat jamskih oken in s tem naravno zračenje. Tudi ta način reševanja bi bil uspešen, Krešič in Mehčić pa bi pridobila na času za druge.

3. Obstajala pa je tudi možnost umika preko čela 211, od tu dalje preko jaska za zračenje Stupe ali Starih klema, kamor so se rešili ljudje s čela 211 in vsi tisti, ki so bili skupaj z umrlimi nekaj minut pred usodnim dogodkom.

4. Lahko pa bi uporabili tehnične pripomočke za reševanje, saj so jih imeli dovolj na razpolago.

Sledi peta varianta, ki jo je uporabil Mehčić. Z vstopom v skladišče eksploziva bi se lahko izognili glavne-mu valu strupenih plinov. Mehčić je to ukazal in mnogi so mu sledili, toda odprtih skladiščnih vrat niso dobro zamašili. Porazno pa je delovalo na rudarje spoznanje, da Hamza Mehčića ni med njimi, čeprav jim je ukazal, naj se umaknejo v skladišče. Panika je doživela svoj vrh, ko je minar Ethem Neirmarlija padel v bližini vrat. Namesto, da bi se umaknili čim dalje od vrat, so se pogнали v objem gotove smrti — v jamski hodnik. Ali je bil Hamza Mehčić v skladišču in odšel ven — ali sploh ni vstopil v skladišče — to je še danes nepojasnjeno. Našli so ga pri skladišču skupaj s petimi rudarji, ki so bili rešeni.

Šesta varianta pa je vezana na Anto Krešiča, nadzornika iz Banoviča, ki je v usodnem trenutku povedel ljudi v srečanju z dimom v upanju, da se bodo prebili. Isto usodno potezo je napravil nadzornik jame Orasi v Kaknju — soimenjak Anto Krešič. Oba Krešiča in vsi, ki so šli z njima so mrtvi.

Naj Krešič je bil znan po svoji pridnosti, strogosti, strokovnosti in družabnosti. Nekaj trenutkov po eksploziji je prišel nad vitlo (vitlo je v jami mesto, kjer s pomočjo jeklenih vrvi vlečejo vagona na višje mesto). Tukaj so se zbrali rudarji. Krešič jih je zaustavil in preprečil paniko. Pohitel je k telefonu, da bi dobil pojasnilo, kaj se je zgodilo v Stari jami, kajti nihče ni pomislil, da se je nesreča dogodila v Orasih. Odgovorili so mu: »Vse je v redu! Krešič je zatem klical še dežurnega v lokomotivnem hodniku, od koder pa se mu nihče ni javil — eksplozija je že opravila svoje. Rudarji nad vi-

tlom so se vznemirili in nekateri so pobegnili. Del skupine pa je ostal s Krešičem, ki je na vsak način hotel dobiti telefonsko zvezo. Krešičeva zamisel je v praksi bila napačna in neizvedljiva. Hotel je z rudarji preiti štiri sto metrov s plini napolnjenega jamskega hodnika. Njegov cilj je bil lokomotivski hodnik. Velika koncentracija ogljikovega monoksida pa je opravila svoje. Zrtve so padale. Krešič je uvidel, da ne bodo zmogli, vsedel se je ob jamski pregraji, tako nizko na tla, upajoč, da bo val monoksida šel nad njegovo glavo. Pozabil pa je na ogljikov dioksid, ki se spušča pod sloj monoksida. Tako je Krešič med redkimi, ki so umrli od zadušitve z dioksidom. Omembe vredna je analiza nesreče v Banovičih, kajti rudarji iz jame Orasi v Kaknju se spominjajo, da so celo v trenutkih nesreče mislili na nasvete ali bolje rečeno poduk iz Banoviške katastrofe.

ORKAN POD VITLOM

V vsej tej katastrofi se je zgodil čudež; na mestu, kjer je eksplozija najhujše uničevala, je ostalo pet živih. Samo nekaj metrov vstran so umrli kopač Rifet Ganibegović in njegovi ljudje.

Slovo od tragično preminullih rudarjev.

Pod vitlom so bili: Jovo Dragič, Ramiz Begić, Mustafa Imamović, Ivo Jozanović in Esref Veispašić — pet mladih rudarjev. Kaj vse so preživeli v teh trenutkih, nam govore dejstva, da nihče ne ve, s kom je bil in kaj je delal. A vendar je prav ta skupina, ki je bila na pragu smrti, bila prva, katero je rešil Abdulah Begić, voznik AKV — lokomotive.

Fragmenti njihovega pripovedovanja so strahotni.

ZADNJI ZALOGAJ SE MI JE ZAUSTAVIL V GRU

Abdulah Begić je s spremljevalcem Ibrom Amidžićem pripeljal s prazno kompozicijo vagonov do križišča, da bi prevzel nov tovor. Zaradi kasnitve tovora pa je Abdulah pričel malicati.

»Kaj ne boš šel v bunker«, ga je vprašal spremljevalec Ibro.

»Ne, jaz bom južinal.«

»Grem do bunkerja, da pogledam, kaj je s tovorom. Ne odidi brez mene!« Pri naslednjem zalogaju pa se je zeleno posvetilo in takoj zatem strahovito počilo. Padel sem na glavo in to na vso srečo, kajti hip zatem je začelo padati vse mogoče in nemogoče ob meni. Metan, mi je šinilo v misli. Eksplozija! Nekaj grenkega sem občutil v ustih. Hitro sem si dal na usta šal in čez njega se zgornji del delovne obleke. Najprej sem se ustrašil, misleč da je v akumulatorju lokomotive prišlo do kratkega stika. Dvignil sem se. V tem pa je prišel Jovo Dragič, ki je iskal vodo. Zaklical sem mu: »Nimam vode, pojdi ven!« Malo vstran pa je Esref Veispašić vpil: »Rešuite, bratje dragi!«

Bilo je desetkrat več reševalcev kot onih, ki bi jih morali rešiti.

javi, da ne smejo pustiti v nasprotno smer kompozicije, ker prihajam s petimi preživeliimi. Zunaj še nihče ni vedel o nesreči, tako da je moje sporočilo bilo prvi znak. Na končni postaji sem iztovoril pet preživelih, nato pa počakal reševalno skupino, katero sem odpeljal v jamo. Stirkrat sem tega dne peljal v jamo reševalne skupine, na sonce pa sem vozil svoje mrtve tovariše.

NIKDAR VEČ V JAMO! — SE JE ZAKLEL ESREF VEISPAŠIĆ

Rešil se je slučajno, in sicer zato, ker je napravil dva prekrška. Ostal je živ, pred tem pa je videl svojo smrt.

Z Mustafom Imamovićem sva malce zakasnila ter prišla na čelo 211 okrog pol dvanajste ure. Po stari navadi smo odhajali v jamo z vlakom — sedli smo v prazne vagončke, kar je sicer strogo zabranjeno. Na ta način smo si skrajšali 2 km dolgo pot. Tega dne nismo imeli sreče, kajti v glavnem hodniku se je pojavil upravnik jame Vlasto Buček in mi smo poskakali iz vagončkov ter peš nadaljevali pot. Zakasnilo mi je in tako ušli objemu smrti. Pri vitlu smo za trenutek sedli, da se odpočijemo. Nekajkrat sem opomnil Mustafa, da bi odšla dalje, pa me je zavrnil: »Počasi, bomo že še končali delo.« In prav Mustafovo »počasie« nas je rešilo. Pri vitlu nas je bilo pet. Premlevali smo tekmo Rudar : Celik. Toliko smo se razgovorili, da je minulo dobrih dvajset minut, odkar smo prišli do vitla. Naenkrat pa se je zabiskalo in vsi smo popadali kot snopi. V jami je tajfun rušil vse pred seboj. Po nas je padalo kamenje, komadi premo-ga in vse je to prinašalo smrt. Čelado mi zbil z glave. Dim in prah sta me začela dušiti; zato sem si preko glave povlekel rudarski suk-njič. Nihče od nas ni bil ranjen, toda stekali in klicali smo na pomoč.

Gledal sem smrti v oči. Kaj se je zgodilo, nisem mogel doumeti. V hipu sem se spomnil, da je blizu, za ovinkom lokomotive. Menil sem, da je eksplozirala. Ko se je orkan pomiril sem hotel bežati. Toda kam? V temi sem se spotal in padal. Nisem verjel v rešitev. Krik: »Sem-kaj!« me je zdrnil. Blizal sem se glasu. Čez čas smo se zavedali, da smo vsi živi. V bližini je bila jama z vodo. Po eksploziji je v njej ostal samo mulj. Dragič me je opozoril: »Pazi, da ne padeš v jamo!« Začeli smo se prebijati k lokomotivnemu hodniku; dim nas je dušil in žgal v grlu. V temi smo zaslišali premikanje lokomotive. Z rudarskimi svetilkami smo dajali signale. Begić se je z lokomotivo počasi bližal; bal se je, da so tračnice pokvarjene. Pomagal nam je na lokomotivo, ki nas je vodila k svežemu zraku in življenju naproti. Sredi poti smo zagledali Iva Miličevića in upravnika Bučeka. Zavpil sem, kolikor sem mogel: »Ne smete dalje, tam je strašno! Ubilo vas bo!«

Upravnik se je pozanimal: »Kdo med vami ponesrečen?«

»Ne!«

Sele zunaj smo se spogledali. Nismo bili za spoznati. Blatni, črni, zamazani od valjanja po jami in prahu — pravi klovni v času, ko nobenemu ni bilo do smeha. Sele takrat, ko smo bili prepolni žalosti zaradi usode naših sotovarišev in obenem polni prekipeljavajoče sreče, ker smo za las ušli smrti, smo zaslišali znak, ki je v sončni dan oznanjal nesrečo: sklenil sem, da ne bom nikdar več delal v jami.

(se nadaljuje)

Pișeta: Ing. Musret Hadimujić
Aleksander Konstantinović

Vinka in Martina ni več...

VINKO SOTLER

Med vsemi prebivalci Velenja, še posebno pa med velenjskimi rudarji, je boleče odjeknila vest o nesreči, ki se je pripetila 14. 5. 1966 v vzhodnem jamskem obratu RLV. Nesreča je terjala

MARTIN VALTE

mlado življenje VINKA SOTLERJA, kvalificiranega rudarja. Delovna skupnost RLV je z njim izgubila vestnega in požrtvovalnega tovariša, ki je že od prvega dneva zaposlitve leta 1958 vlagal vse svoje sile za na-

predek in uspeh podjetja. Vzljubil je trdo rudarjevo delo in želel, da mu rudarski poklic postane trajen način njegovega delovanja. Žal pa se mu ta želja ni mogla uresničiti. Kruta smrt je mnogosprezodaj presekal njegovo življenjsko pot in ga za vselej ločila od njegovih hotenj in želja. Ločila ga je od njegovih domačih, znancev in prijateljev, njegovih delovnih tovarišev. Vsi se prav dobro zavedajo koga so izgubili in zato jih je ta izguba hudo prizadela.

Niso se še posušile solze na objokanih očeh, velika bol src se še ni prav nič oblažila in že je kruta usoda spet poskrbela za veliko vznemirjenje. 7. junija se je v istem jamskem obratu ponovno pripetila težka nesreča, v kateri je izgubil življenje MARTIN VALTE. Njegovi delovni tovariši

sprva niso mogli verjeti kruti resnici. Bilo mu je komaj 26 let. Zelel si je ustvariti miren in prijeten dom, v katerem bi se po truda polnem delu lahko sprostil in odpočil. Pred letom dni se je poročil in skupaj z ženo Ivico sta kovala načrte za prihodnost. Koliko lepega je bilo v teh načrtih, a nenadoma se je vse porušilo. Bil je priden in vester pri delu, vedno razigran, za vsakega je imel pripravljeno toplo besedo. Prav zaradi tega so ga vsi tudi visoko cenili.

Rudarji velenjskega rudnika svojih dveh sotovarišev ne bodo nikoli pozabili. V svojih srcih čutijo globoko zahvalo za vse, kar sta v njihovi mnogo prekratki življenjski dobi dala in vložila v skupne napore.

PROSLAVA V PESJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zaradi obširnosti dnevnega reda se je seja občinske skupščine prelozila in nadaljevala 7. 6. 1966.

Na tej seji so odborniki obravnavali poročilo kmetijske zadruge Soštanj o problematiki proizvodnega sodelovanja z zasobnimi kmetijskimi proizvajalci.

To problematiko je obširno pojasnjeval tov. Ivan Stropanik, direktor kmetijske zadruge.

V razpravi je bilo agotovljeno, da so kooperacijski odnosi v kmetijstvu na zelo zadovoljivem nivoju in da se je prav po zaslugi strokovne službe kmetijske zadruge v zadnjih letih povprečni hektarski pridelok občutno dvignil. Slabše pa je stanje na področju živinoreje in na ostalih kmetijskih področjih, kjer neurejene cene živine zavirajo interes kmetovalcev za večjo proizvodnjo, te za našo prehrano in izvoz izredno pomembne kmetijske panoge.

Zaradi neurejenih cen se v zadnjem času povečuje tudi število črnih zakonov, ki jih bo potrebno odločno preganjati in storilce predlagati sodniku za prekrške v kaznovanje.

Zanimivo je bilo tudi poročilo o dosedanjem poteku prisilne uprave v podjetju Galanterija Soštanj. O tem je poročal prisilni upravitelj tov. Rudi Delopst. Iz njegovega po-

ročila je razvidno, da se položaj v podjetju izboljšuje in da bo vrednost proizvodnje v letošnjem letu enkrat večja, kot je bila v lanskem letu, če bo poslovanje podjetja tudi v naslednjih mesecih tako uspešno, kot je bilo doslej. Osebnj dohodki delavcev se postopno izboljšujejo, vendar so še vedno med najnižjimi med industrijskimi podjetji v občini, ustvarjena pa so že tudi določena sredstva za sklade, če bo prisilni upravi uspelo, da bo sporazumno s Splošno gospodarsko banko v Ljubljani razveljavila pogodbo o izvoznih obveznostih podjetja, s katero je podjetje pristalo na take obveznosti, ki jih na noben način ni mogoče uresničiti, bo lahko normalno poslovalo, v nasprotnem primeru pa ne bo druge možnosti kot uvedba prisilne likvidacije tega podjetja.

Občinska skupščina je uspešno delo prejšnjega in sedanega prisilnega upravitelja v celoti odobrila.

Poleg teh zadev je bilo na seji odgovorjeno na več odborniških vprašanj, ki so se nanašala na dajanje kreditov za gradnjo stanovanj borecem NOV, na delo šolskih kuhinj, na gradnjo nadomestne ceste Velenje-Šoštanj in na eventualno preusmeritev doma počitniške zveze Velenje v otroški vrtec. O odgovorih na ta vprašanja bomo v našem listu še poročali.

TEKMOVANJE RIBIČEV V ŠOŠTANJU

Ribiška družina »Paka« iz Šoštanja je bila s strani Zveze ribiških družin Celje zadolžena, da organizira letošnje rajonsko — nekdanje okrajno — tekmovanje ribičev v lovu rib s plovcem in v šestorboju z metom umetne muhe in obtežilnika v meto Arenberg in tarče Skysch.

Nedavnega rajonskega tekmovanja v lovu rib s plovcem so se udeležili člani ribiških družin iz Celja, Štor, Laškega, Mozirja in Šoštanja. Tekmovanje je bilo v Pesju v revirju 14. Kot posameznik je prvo mesto zasedel Rudi Mešič iz Šoštanja, ki je ulovil 59 rib. Clanska ekipa ribiške družine iz Šoštanja pa je bila druga, za Celjani. Prav tako je bil

ribiških družin iz Celja.

Najboljši med posamezniki pa je bil Rudi Mešič iz Šoštanja, ki je nabral 472,3 točke.

Na tem tekmovanju sta za ribiško družino »Paka« iz Šoštanja nastopili kar dve ekipi mladincev. Prvo je zasedla druga ekipa mladincev v kateri so bili Marjan Kristan, Franc Srnovršnik in Janko Sevnčnikar. Skupaj so dosegli 815,15 točk. Na drugo mesto pa je prišla prva ekipa v kateri so bili Marjan Ramšek, Milojko Kumer in Tone Stepic ter dosegli 798,9 točk.

Med mladinci je dosegel prvo mesto Marjan Ramšek s 357,2 točkami, drugi je bil Marjan Kristan (297,35

točk), tretji pa Janko Sevnčnikar (282,7 točk).

S tem tekmovanjem so si mladinci priborili pravico, da bodo sodelovali na republiškem prvenstvu v športnih disciplinah in v lovu rib s plovcem, ki bo letos na Bledu. Hkrati pa so si priborili pravico tekmovanja na IX. mednarodnem ribiškem tekmovanju v lovu rib s plovcem, ki bo prav tako na Blejskem jezeru.

M. V.

pri posameznikih prvi mladinec Ivan Bizjak iz Šoštanja, prvo mesto pa je prav tako zasedla domača ekipa.

Rajonskega tekmovanja ribičev v športnih disciplinah, ki je bilo 29. maja letos na stadionu Partizana v Šoštanju, so se udeležile članske ekipe ribiških družin iz Štor, Sempetra in Šoštanja ter mladinci iz Šoštanja. Prvo mesto so zasedli šoštanjčani, ki so nabrali 1.272,8 točk in na ta način že drugič osvojili pokal Zveze

GIMNAZIJA VELENJE

razpisuje

VPIS

v 1. razred za šolsko leto 1966/67

Pogoji za vpis: uspešno dokončana osnovna šola, starost do 17 let, uspešno opravljen preizkus znanja.

Kandidati za vpis morajo do 20. junija 1966 predložiti naslednje listine:

1. prijavo (obr. DZS 1,20) in koler za 50 S-din;
2. zaključno spričevalo osnovne šole (original);
3. izpisek iz matične rojstne knjige;
4. vprašalni list (obr. ZPPS) — pošlje gimnaziji matična osnovna šola.

Preizkus znanja bo po naslednjem razporedu:

22. junij 1966 ob 8. uri: slovenski jezik pisмено;
22. junij 1966 ob 14. uri: tuji jezik pisмено;
23. junij 1966 ob 8. uri: matematika pisмено;
23. junij 1966 ob 14. uri: slovenski jezik ustno;
24. junij 1966 ob 8. uri: matematika in tuji jezik ustno.

Ostali del preizkusa znanja opravljajo učenci, ki bodo pri pismenem delu negativno ocenjeni iz enega ali dveh predmetov.

RLV — VOLITVE V SAMOUPRAVNE ORGANE • RLV — VOLITVE V SAMOUPRAVNE ORGANE • RLV

Dali smo jim zaupanje

27. maja smo opravili svojo volilno dolžnost. Na lepo okrašenih volilnih zborih, da nas zastopajo v centralnem delavskem svetu, v obratnih delavskih svetih in odborih obratniških enot namesto onih, ki jim je potekla mandatna doba. Izkazali smo jim naše zaupanje in pričakujemo, da bodo znali kovati novo perspektivo naši delovni skupnosti. Pred slehernim članom naše delovne skupnosti, še posebej pa pred organi upravljanja, stoji naloga, da resno in preudarno gospodarijo. Dobro gospodarjenje ne teče samo. Potrebujemo gonilno silo, ki nikdar ne odpove, marveč ostane vedno živa in sveža, borbena in neutrudljiva. Tako gonilna sila je lahko samo človek, naš delovni človek, ki je neposredni nosilec in pobudnik svojih in družbenih interesov.

Tako smo na dan volitev dokazali, da je temu tako. Dokaz sta naša volilna udeležba in volilni izid. Volili in glasovali smo v devetih volilnih enotah. Od skupnega števila volivcev, tj. 3679 je glasovalo 3320 volivcev, ali 90,23 odstotkov. Ta odstotek bi bil dokaj večji, če ne bi bili opravičeno izostali tisti, ki so bili na rednem dopustu ali v bolnišnem staležu. Takšnih je bilo 359 ali 9,75 odstotkov. Volilno gradivo kaže, da smo preudarno izbirali. Izbrali smo one, za katere mislimo, da bodo odločali in ukrepali prav, kadar bo v besedi delo, naš napredek in razvoj, delitev sadov skupnega dela. Tako je prav. To je edino poročilo, na katerem lahko gradimo svojo sedanjo in bodočo poslovno politiko.

Izvolili smo tovariše, ki so sposobni in voljni obravnavati in določati tako poslovno politiko, ki bo v prid delovni skupnosti rudnika, naši občini in družbeni skupnosti. To pa pomeni, — napredek in rast vseh, ki to želijo iskreno in nesebično.

Volitve so bile izvedene na 18 voliških. Vodila pa jih je centralna volilna komisija centralnega delavskega sveta. Volilni odbori so v redu opravili svojo nalogo. Skrbeli so za pravilnost in tajnost glasovanja. Volilnih nepravilnosti ni bilo. Centralna volilna komisija je objavila volilne rezultate že naslednji dan.

Na novo so bili izvoljeni naslednji tovariši:

POVZETEK IZ VI. KONGRESA SZDLJ

OB ZAKLJUČKU RAZGOVORA DELOVNIH LJUDI JUGOSLAVIJE

V dneh od 7. do 10. junija je v Beogradu zasedal VI. kongres SZDL Jugoslavije, ter v svojem plodnem delovnem razgovoru iskal najboljše rešitve številnih zapletenih problemov našega družbenega razvoja. Osnovna misel razprave, ki je dala tudi ton sklepmo, je boljša samouprava, kar pomeni odločanje ljudi in nikakor odločanje za ljudi, kot je bilo doslej skorajda v sleherni veži razvejanega sistema družbenega samoupravljanja.

Prav zato je razumljivo, da je na VI. kongresu največ delegatov posvetilo razpravo vsemu tistemu, kar zavira razvoj samoupravljanja.

VI. kongres SZDL Jugoslavije vsekakor pomeni močno prelomnico, kar dosledno terja ustvaritev možnosti za borbo najrazličnejših mnenj, ki pa mora biti taka, da bo izluščila najboljše. Zatorej bo aktivnost Socialistične zveze v tem, da bo morala prevrednotiti dosedanje delo, kajti tovariš Tito je dejal, da bi bilo pri nas mnogo manj težav, če bi bila Socialistična zveza bolj aktivna. Aktivnost pa ne gre pojmovati kot »prevzgojo množic«, temveč predvsem kot demokratično borbo mnenj, ki mora temeljiti na resničnem stanju v gospodarstvu in družbeni politični skupnosti.

Pri tem ne smemo pozabiti dejstva, da mora znanost v bodoče igrati vse večjo vlogo pri ustvarjanju politike in da ne moremo dopuščati, da bi le politični profesionalci iz dosedanje politične izkušnje bili osnova za določanje politike.

Socialistična zveza mora postati tista sila, ki bo zastavila ves svoj vpliv in svojo borbenost proti težnjam, da bi obsli samoupravne organe in si samohotno podrejali dogajanja v družbi. Torej je najosnovnejša dolžnost organizacije SZDL, da se delovni človek uveljavi kot samoupravljalec drugače kot doslej. Takšna politika nam bo zagotovila uspeh družbene in gospodarske reforme. Pogoj za doseg zadržanih ciljev pa je tudi ta, da se čimprej otremo obsedenosti od velikih investicij, kajti »socializem ne gradimo samo za generacije, ki prihajajo za nami, gradimo pa tudi za generacijo, ki sedaj živi — torej zase!

Delovni razgovor VI. kongresa Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije, ki je plod temeljnih enoletnih priprav in izkušenj vsakdanjega življenja, bo našel svoje korenike v sproščenem boju demokratične izmenjave stališč in mišljenj znotraj sleherne komune, tovarne, šole itd, le, če bomo sami uresničevali z lastnim stališčem in mnenjem boj za zadržane cilje na slehernem delovnem mestu.

V ODBORE OBRAČUNSKIH ENOT

Jama-vzhod: 93. etaža — Franc Pompe, Martin Ribar, Karl Zeček, Franc Črnko, Jože Verdcl, Ivan Horvat, Mirko Toman.

86. etaža — Ivan Crep, Silvo Ramšek, Franc Verdcl in Konrad Znidar.

Sevorno krilo — Božidar Golob, Jože Kosnik, Anton Hribar in Nikola Hizar.

Priprave — Rudolf Kupina, Stane Sitar in Ivan Skrlvinik.

Zračenje — sanacija — Franc Miklav, Djordje Vejinović, Edo Grizold.

Jamska mehanizacija — Karel Jelen, Zsone Grebensšek, Boris Brestar, Milan Lukman in Mirko Melanšek.

Jama-zahod: Proizvodnja — Avgust Medved, Ivan Jarc in Ivan Plazar.

Zračenje-sanacija — Aleksander Zrimšek in Franc Krajnc.

OMKT — Anton Florjančič in Ivan Mijoč. Priprave, raziskave in vrtnja — Stanko Zajc, Danilo Grobelšek in Rafko Bizjak.

Jamska mehanizacija — Alojz Ferlin in Stanko Ahac.

Klasirnica: Klasirnica — Alojz Ložnik, Franc Moškon. Izvoz — Viktor Koritnik, Viktor Martinic in Franc Avberšek.

Jamski transport — Tomo Radovan. Elektrostrojni obrat: Mehanična delavnica — Jože Hriberšek, Ivan Koritnik in Anton Javžovnik.

Kovarska delavnica — Zdravko Jeseničnik, Stanko Kukec in Alojz Mastnak 1.

Zunanji obrat: Lesni obrat — Ivan Kolar, Jože Svetko, Jože Koritnik, Jože Krajnc, Anton Jelen in Franc Rednak ml.

Cistilke — Alojzija Gradisnik, Ana Chromi, Marija Tajnikar in Marija Pristovšek.

Kopalnica — Edo Koren, Albin Banovšek, Jože Hriberšek in Alojzija Brunšek.

Pomožna skupina — Milka Dobnik, Franc Vajsenbah, Albin Amon, Justin Sešelj in Alojz Mak.

Težarska skupina — Jože Koželj, Mizarska delavnica — Gabriel Gracer, Jakob Dravšnik, Stanko Kumer in Alojz Pesjak.

Remontna skupina — Alojz Mesarič, Miroslav Štepec, Janec Oblak in Guido Tajnik.

Ekonomske enote avtopark, obrat EFE, jamske investicije in predračunska enota splošna uprava nimajo obratniških enot. Novi člani, ki smo jih izvolili v svoje samoupravne organe, naj opravljajo svoje nalogo tako, da bo njihovo odločanje opravičilo naše zaupanje, ki smo jim ga dali na zadnjih volitvah. Sic.

V SPOMIN

Samo kratek trenutek nepazljivosti in zgodilo se je najhujše...

Vračala sta se iz globin rudnika, kjer sta se z zemljo borila za njeno lastnino. Vračala sta se iz teme, kalere večni mir kati le rudarjeva svetilka, nazaj k soncu, ki je v očeh rudarja po temnočini jame še prijazenjši, še lepše, še svetlejši...

Vračala sta se k svojim, želela, da čimprej spet vidita svoje drage, svoj dom, želela čimprej tja, kjer je človeku lepo in prijetno.

Morda ju je veselje nad življenjem, misel na dom, sanjarjenje o bodočnosti, misel na vse tisto, kar bosta s poštenim delom svojih rok

še ustvarila, za trenutek odvrnila od nevarnosti vsakdanjega življenja. Morda samo za trenutek — vendar ta trenutek je bil usoden. Prihajajočega vlaka s svojega vozila nista opazila. Kolesje lokomotive ju je smrtno ranilo.

Konec je bilo njune mladosti, konec sanj in želja, konec življenja... Domov sta se vrnila samo kot spomin in vse kar sta že naredila in boleč spomin na vse tisto, kar naj bi sebi in drugim v življenju še dala.

Njuni svetilki sta ostali za vedno ugasnjeni. NOVAK VLADO in IGRISEK IVAN ju ne bosta nikoli več potrebovala.

Samo spomin, svetel in lep spomin na prijateljstvo in tovarištvo je ostal, ostal za vedno.

Letovanje otrok ob morju

V interesu zdrave telesne rasti predšolskih in šolskih otrok je, da vključujemo v letovanja vsako leto čim večje število otrok, ki so, ali zdravstveno ogroženi, ali pa jim starši sami ne morejo omogočiti bivanja ob morju.

Težko je te težnje vskladiti z letošnjimi razmerami in tako bo iz naše občine, prav tako kot drugod, letovalo nekaj manj otrok kot lani.

Največ otrok bo odšlo na prijazen otok Stenjak v Brionskem otočju in to dvakrat po 160 otrok za 15 dni. V zdravilišče Novigrad v Istri homo poslali 50 otrok za 21 dni. Teh 50 otrok bo po skrbnem izboru predlagal Zdravstveni dom Velenje.

10 pionirjev in pionirk z II. osnovne šole Velenje bo 21 dni uživalo počitnice med pionirji iz vse Jugoslavije v tradicionalnem taboru »Sutjeska« na otoku Krku. Udeležba velenjskih pionirjev v tem taboru je nagrada pionirskemu odredu na šoli za dosedanje uspešno delo Pionirske organizacije.

Nadalje bo 20 otrok iz občine odpoletovalo na počitnice v Avstriji. V lepem domu ob Baškem jezeru bodo preživeli 21 lepih dni skupaj z avstrijskimi otroki. Stroške tega letovanja nosijo starši otrok sami.

Vsem otrokom, ki jim starši ne bodo mogli poravnati vseh stroškov letovanja ob morju, in teh je večina, bodo pomagali s prispevkom občinske skupščine, podjetje kjer sta oče ali mati zaposlena in komunalni zavod za socialno zavarovanje v primeru, če je otrok zdravstveno ogrožen.

Zal opažamo tudi letos, da bo letovalo predvsem premalo kmečkih otrok, ki so mnogokrat letovanja zelo potrebni. Tu se srečujemo še s staro miselnostjo, da je letovanje nepotrebna potrata in, da je bolj koristno če otrok v počitnicah dela na

polju in drugod, pri čemer radi pritrjavamo.

Prav tako bodo ostali doma tudi mnogi otroci iz družin, katerih starši nameravajo kupiti avto, hišo in podobno. Kjer družinske želje presegajo globino žepa, so otroci leto za letom prikrajšani za marsikatero otroško veselje.

Slišati je tudi pripombe, da zdravstveni učinek letovanja kaj hitro skopni, ko se otrok vrne v svoje staro okolje.

Odgovor je enostaven in jasen. Otrok ne potrebuje samo zdravo prehrano, temveč še nekaj več — spremembo podnebja. Letovanje otrok pa ni zgolj razvedrilo in zaščitni zdravstveni ukrep, temveč omogoči, da zberejo otroci nove sile za novo obremenitev v novem šolskem letu.

Nedvomno prispevajo letovanja k zbolšanju zdravstvenega stanja, pa tudi k boljši delovni zmogljivosti otrok.

Možno je, da otrok na letovanju ne pridobi na teži (saj to ni bistvo letovanja) in vendar si je opomogel. Daljše vedrejšje razpoloženje, redkejši napadi naduhe, milejši kašelj, manjša dovzetost za prehlade, angine, bronhitis in druge bolezni, so znanilci prave okrepiteve.

Letovanja pa so poleg zdravstvenega tudi velikega vzgojnega pomena, zato želimo, da bi bilo vsako leto več razumevanja predvsem med starši, ki bi jim zaradi naštetih razlogov ne bilo žal žrtvovati delež za letovanje, ki ga predpisuje vsakoletna tabela.

Upamo tudi, da bodo imeli upravljavci naših delovnih organizacij vsako leto več posluha za to vrsto zdravstvene preventivne ter, da bodo z razumevanjem vlagali sredstva v zdravje otrok svojih delavcev.

Občinska ZPM Velenje

Z JAVNIM NASTOPOM SO ZAKLJUCILI SOLSKO LETO

Okusno izdelani lepaki so vabili prijatelje glasbene umetnosti na javno produkcijo, ki so jo učenci glasbene šole iz Velenja in Šoštanja pripravili za dostojen zaključek šolskega leta. Navadno za slavnostno priložitev naša publika nima dovolj razumevanja, saj ima glasbe dovolj na radiju in televiziji. Tokrat pa je napolnila dvorano sindikalnega doma v Šoštanju in kulturnega doma v Velenju razgibana množica, ki je iskala med nastopajočimi umetniki obraz brata, sestrice — sineka ali hčerke. Publika in nastopajoči so bili povezani z istimi čustvi — vse je bilo zlito v eno monolitno celoto. V vseh je bilo čutiti nemir in nestrpnost, ki je tako značilna za učence pred izpitom, za mamice, ki bodo morda prvič gledale svojega prvorojenca v siju oderskih luči.

V uvodni besedi je v. d. ravnateljica tovariš M. Kozmus orisala pot in delo glasbene šole od samih začetkov po osvoboditvi do današnjih dni. Z razvojem rudnika in naraščanjem prebivalstva se je vedno izraziteje odražala potreba ne samo po splošni, ampak tudi po glasbeni izobrazbi otrok Saleške doline. Te potrebe so prerasle prvotne okvirje in postale danes sestavni del vzgoje in izgradnje našega mladega človeka. Tako je zajela šola v šolskem letu 1965/66 v Šoštanju 70, v Velenju 117 učencev — skupaj torej 187 učencev in s tem izvrševala svoje velike poslanstvo pri specifični in splošni vzgoji in oblikovanju naše mladine.

Kljub vsem težavam, na katere zadeva šola kot vzgojna in umetniška ustanova, bo v prihodnjem šolskem letu delovala v nezmanjšanem obsegu in bo poučevala vse predmete, kot doslej in sicer: violino, klavir, harmoniko, cello, trobila, pihala in glasbeno teorijo, poleg tega pa bo izpopolnila in razširila tudi pouk modernega baleta tako za predšolske kakor tudi za šolske otroke obeh spolov.

Za možnost tako razširjenega glasbenega in baletnega vzgojnega dela se mora šola predvsem zahvaliti občinski skupščini Velenje, ki z razumevanjem gleda na delo šole in ji nudi vsako možno pomoč. Tovariš Kozmus se je ob tej priložnosti zahvalil tudi vsemu predavateljskemu kadru za trud in delo z njimi. Pohvalil je tudi učence, ki so poleg svojih rednih obveznosti do obveznega šolanja v osemletkah pokazali veliko marljivost pri glasbenem pouku in s svojim znanjem pomagali šoli do njenega ugleda.

Zahvalil se je tudi staremu učencu, ker so zaupali del vzgoje svojih otrok šoli. Enako zahvalo je izrekel tudi članom sveta šole, ki so skupno z učiteljskim zborom reševali probleme in s svojimi nasveti čisto nakazovali najboljšo rešitev.

Vloga napovedovalke je bila zapuana učenci tovarišici Anici Polanc. Ta nam je povedala, da v glasbeno šolo prihajajo učenci prostovoljno — s posebnim namenom in veseljem — da del svojega prostega časa, ki jim ostane po rednem učenju in končanih domačih nalogah osvetlijo glasbi in si na ta način še bolj razširijo svoje duševno obzorje in življensko pot. Zato so to po večini dobri in marljivi učenci, ki po končanih nalogi zaigrajo kako veselo in poskočno — sebi in veselje in starem v razvedrilo.

Prav je, da učenci glasbene šole od časa do časa pokažejo pridobljeno znanje v glasbeni umetnosti. To

je nagrada in priznanje učencem za trud — za zahtevani prosti čas, to je nagrada staršem za sodelovanje pri učenju in za finančno žilco.

Vrstili so se učenci raznih instrumentov, posamič in v skupinah. Zaradi zanimivosti naj navedemo celoten program, ki je trajal polni dve uri.

Milena Pajk, kitara in Tomaž Menih, harmonika, sta zaigrala narodno — Venite, rožice moje. Zora Teran, klavir, Grečaninovo skladbo — Po plesu. Andrej Jerin, klavir, skladbo — Menuet. Alenka Deleja, klavir, Beethovnega ~ Ekstaza. Zdenka Pristovšek in Vlado Suster sta zaigrala na harmoniki Fakinovo — Zaplešimo. Nada Jerin in Andrej Jerin sta štiriročno zaigrala Beyerov — Moderato. Darinka Suligoj, violina — Villonella, na klavirju pa jo je spremljala Tanja Menih. Janko Movh in Simona Sevcnikar sta zaigrala na harmoniki — Prve vijolice. Vano Gošnik, harmonika Czibulke — Gavotta. Janko Lukner, harmonika, je zaigral Fakinovo — Romanco.

Andrej Jerin in Evrelija Malovrh, štiriročno, Behrov — Galop. Metka Vrečko, klavir, Beethoven — Elizi. Majda Lomšek, harmonika, Peste-lozzi — Ciribiridin. Tatjana Teran, klavir, Schumann — Pesem koscev. Anica Polanc, harmonika, Preisler — Pozdrav harmonike. Avrelija Malovrh, klavir, Weber — Allegretto iz opere »Carostelec«. Vano Gošnik, Janko Lukner, Anica Polanc in Majda Lomšek, so s harmonikami zaigrali — Verdijev Preludij in napitnica iz opere »Traviata«. Zvonka Skok, klavir, Skalický — Med sosedami.

Zvonko Nižar, harmonika, narodno — Kaj nam pa morejo. Bojana Jevšenak, klavir, Beusset — Igrica in Kabalevski — Hola polka. Jelka Jelovšek in Tanja Vivod, sta zaigrali štiriročno na klavir — Valček. Margareta Seher, harmonika, bosanska narodna — Bilečanka. Tatjana Suha, harmonika, srbska narodna — Tamo daleko. Eta Gaberšek, klavir, Golovernijevo skladbo ~ Zvonovi v dolini. Marko Sovinec, harmonika, Randigaj — Vrtnjak. Stanko Koselj, čelo, Schlemüller — Pesem. Miran Kirn, klavir, Gurhill — Deček. Darinka Malovšek, violina, Vjenavski — Rdeči sarafan. Marjetica Cas, Vlasta Stajner in Zdenka Traver, so zaigrale šeštročno na klavir — Zvonenje — Scamelin.

Dušica Suster, violina, Curci — Concertino v A molu. Tatjana Jamnikar, klavir, Lileher — Vožnja s sanmi. Nataša Dermol, klavir, Schumann — Divji jezdci. Rafko Peččnik, harmonika, Musenius — Nedeljski otroci. Nuška Hrovat, klavir, Čajkovski — April. Milena Avberšek, klavir, Čajkovski — Sladko sanjarjenje. Ivo Kovše, harmonika, Grotthey — Hejra, Roszika. Sonja Jamnikar, klavir, Grečaninovo — Starinska romanca. Vlado Planko, violina, Händel — Gigue.

In za konec je zaigral po vodstvom tovariša Serpota še harmonikarski orkester.

Ne bi bilo prav, če bi zamolčali imena pripraviteljev, ki so ves ta drobiž pripravili za veliki dan, pokazali znanje in razumevanje za našega otroka, za kar so žrtvovali veliko svojega prostega časa in potrpljenje. To so: Letonjeva, Trevnova, Trobinova, Žizmondova, Kozmus, Mazi, Rijavec in Serpo.

M. M.

FIZIČNI NAPAD IZ OBJESTNOSTI

Edvard CIGLER, star 26 let, rudar iz Velenje, Jenkova 1, Adolf CIGLER, star 23 let, rudar iz Velenja, Jenkova 1 in Ivan URNAV, star 19 let, rudar iz Velenja, Koroska 64, so 7. junija letos fizično napadli 47-letnega Antona OCEPEKA, ki se je vračal iz dela v rudniku lignita.

Tega dne popoldne sta brata Cigler pomagala nalagati pesek v Paki pri Velenju J. S. iz Velenja. Po končanem delu sta odšla okoli 20. ure na Kono vo k J. V., ki je vlival betonsko ploščo na nedograjeni stanovanjski hiši. Tam sta našla Ivana Urnavta, ki je pomagal vlivati betonsko ploščo. Vsi trije so pozno zvečer odšli močno vinjeni proti Velenju.

Zal opažamo tudi letos, da bo letovalo predvsem premalo kmečkih otrok, ki so mnogokrat letovanja zelo potrebni. Tu se srečujemo še s staro miselnostjo, da je letovanje nepotrebna potrata in, da je bolj koristno če otrok v počitnicah dela na

Pri cerkvi na Konovem so srečali Antona Ocepka, ki je peljal ob sebi dvokolo. Iz objestnosti so ga brez kakršnegakoli vzroka fizično napadli in mu prizadeli tako hude telesne poškodbe, da so ga v celjski bolnišnici operirali in mu odstranili vranico. Uslužbenci postaje milice v Velenju so storilce kmalu po dejanju izsledili in jih spravili na varno za zapaha. Za storjeno dejanje pa se bodo zagovarjali pred sodiščem.

Delovni kolektiv rudnika lignita Velenje, kjer so bili vsi trije nasilneži zaposleni, jih je zaradi brutalnega dejanja takoj izločil iz svoje sredine.

SAMOVOLJNO VZEL GASILSKI AVTO

Dne 14. 5. 1966 okoli 23. ure je 23-letni Andrej RUDNIK iz Podgora pri Smartnem ob Paki samovoljno vzel gasilski avtomobil CE 73-53 nes. gasilskega društva iz Smartnega ob Paki. Z njim se je odpeljal v Celje z namenom, da pripelje domov svoje dekle.

Pred tem dejanjem je bil Rudnik na domači fantovski zabavi v Rečici ob Savinji.

V križišču v Celju, v neposredni bližini gostišča »Ojstrica«, je pripeljal z velikó hitrostjo zaradi česar se je avtomobil prevrnil na desno stran in nekaj metrov drsel po cestišču. S pomočjo mimoidecih so dvignili avtomobil, voznik pa se je vsedel v kabinu in takoj s poškodovanim vozilom odpeljal nazaj v Smartno ob Paki ter zapeljal avtomobil v garažo. Na vozilu je škode za približno 5.000 novih dinarjev.

Storilca, ki je po poklicu sofer C kategorije in je trenutno brez zaposlitve, so po treh dneh izsledili.

S CEPINOM GA JE UDARIL PO GLAVI

Maks HRIBERNIK, star 42 let, rudar iz rudnika lignita Velenje in hkrati posestnik z 10 hektarji zemlje, iz Raven pri Šoštanju, je dne 28. 5. 1966 okoli 20.45 udaril, pri povratku iz gozda, s cepinom po glavi sosedu 61-letnega Jožeta ZALUBERŠKA, kmeta iz Raven pri Šoštanju št. 135. Zalubersku je razbil levo senčno lobanjsko kost. Kljub močnemu udarcu je ta ostal živ in se zdravi v celjski bolnišnici. Storilec Maks Hribernik in poškodovanec Jože Zaluberski sta bila že dalj časa sprta.

Gojenka na javnem nastopu glasbene šole.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTINA
NARODNA IN PIESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

S POTI PO GRČIJI

pisajo: Tože Novak, Tože Ruprecht in Borut Korun

pravno izginili z zemeljske oble. Stranska dvorana kaže izredno zanimive ostanke ene izmed prvih kultur na zemlji sploh — neke kikklandske kulture, katere skulpture njenih bogov najbolj spominjajo na umetniško delo modernih ustvarjalcev.

Tako človek vsaj vidi, kje mnogokrat sodobniki jemljejo inspiracijo in izvornost.

Najlepši in nepozabni oddelek hrani čudovite ostanke grškega kiparstva, Lisips, Praksiteles in drugi so se ovekovečili. Največ je nagrob-

nikov z običajno temo: oče, mati in sestre žalujejo za izgubljenim dragim. Ne da se reči, kako so prikazi žalosti pretresljivi, resnični. Človek bi sedel, gledal in se — ne mislite, da pretiravam tudi sam zjokal. Zame je dosegla umetnost te vrste dva vrhova: grškega in resničnega razen redkih izjem. Poleg tega pa so tam še mnogi kipi kot živi. Nerazumljivo je, a naravnost sleherni detail človeškega telesa je upodobljen in dejali bi, da se vidi še utrip žil.

Grki so namreč nad vse cenili lepoto človeškega telesa in prodornost duha. To so najlepše vskladili prav v kamnu. Omenim naj le še, da so ravno vrhunske stvaritve pobrali tujsci. Zdej leže po muzejih v Parizu in Londonu ter drugje. A tudi kar je ostalo, najlepši kosi zavzemaajo ogromne dvorane, je dovolj, da se človek nikoli ne nauči.

V dvoranah z vazami pa je naslikana vsa grška mitologija na vazah. Najbolj so nas pritegnile čelade grških bojevnikov izpred davnih dob.

Po dvoranah smo se zelo utrudili. Za tisti muzej bi namreč bilo potrebno več dni. Ob izhodu smo se vsedli na stopnišče med mogočne stebre in se zamislili. Pretreslo me je, kako je vse minljivo. A vedimo, ostane, kar je najlepšega in najvrednejšega, saj preživi vsako minljivost. To se mi na naši poti ni izkazalo le enkrat.

Zdi se mi, da je popotniku, ki je prišel v Atene gledat njihovo zgodovino, nemogoče stopiti po kamnitih stopnicah proti Akropolisu čisto mirne duše. V popoldanskem soncu so nas temelji vabili v svojo senco, a korak je bil počasen, misli nebojglašne ob vsem, kar so videli oči. Opis čustev ne spada sem. Omenim pa le to: vsega takrat nisem dojel, ker je preveč veliko in zvišeno za en sam popoldan. Šele počasi sem našel najbitnejše.

Akropolis je bila glavno središče grškega kulta olimpijskih bogov. Atenska ni bila edina, pač pa je imelo vsako mesto svojo. Zob časa

(5. nadaljevanje)
Tudi izdelki iz slonove kosti, bron in prvi železni predmeti so vredni prav toliko pozornosti. Posebno imenitne pa so slikarije iz Knososa na Kreti. V živji barvi kažejo običaje in navade ljudi, ki so že

ANTON INGOLIČ

Črni labirinti

ROMAN V NADALJEVANJH

65

»Mamelli,« je kriknil Klep, kakor da je odkril zaklad, ki ga je iskal že leta in leta. »Čuj, Mamelli, petdeset tisočakov že imaš, stodevetdeset jih dobiš takoj zdaj, na ostalih šestdeset, ne maram milosti, na šestdeset pa počakaj dva, največ tri mesece... z obrestmi vred jih dobiš... Doma imam hišo s koščkom zemlje...« njivo bom podal, njiva mi ni potrebna, potreben mi je tale avtomobil. Glede denarja bom uredil s sorodniki tistih rojakov, ki ostanejo tu. Si čul, Mamelli? Ne v tleh, v enem mesecu, si slišal, v enem mesecu boš imel denar, šestdeset tisočakov in še tisočakov za obresti...«

»Si znorel, Klep? Kje je poročstvo, da denar res dobiš?«

»Kamerada sva bila, spoščaj v jant, dam ti rudarsko besedo, napišem zadolžnico...«

»To naj bi bila trgovina? Kakor sem rekel: še dve sto štirideset in avto je tvoj, čakam pa najdalje do jutri zvečer. Čisti o niente! V primeru, da ne prideš po voz, ara seveda zapade!«

»Mamelli, čuj, Mamelli.« Čeprav je Klep videl pred seboj mokro asfaltirano cesto, ki se je bleščala v mesečini in slišal enakomerno brnenje motorja, čeprav se je zavedal, da drži v rokah krmilo avtomobila, za katerega bije

poslednji, odločilni boj, se mu je vendar za hip zadelo, kakor da je nekje globoko pod zemljo, da mu primanjkuje zraka, da se s stropa trga velika gmota premoga, ki bo vsak čas zgrmelja na njegove prsi.

Torej je res, kar mu je povedal inструктор, da inструктор ga je opozoril! »Pazite, monsieur Klep, da vas Mamelli ne ukaži! Ljuba je. Če hočete, grem z vami.« Hvala, znanca sva, kamerada.« Vendar, lahko vam podtakne staro škaflo, lahko...«

Klep je z vso silo pritisnil na zavore. Ni se zmenil za Mamellijeve začudene vzklize, potegniti je listnico iz žepa, vzletel je nje bankovce in jih zalučal Mamelliju na kolenca.

»Na, tu imaš vse, kar imam« je kriknil. »Preštej, sto devetdeset tisočakov. Ostanek dobiš jutri, si slišal; najpозnejše jutri zvečer! Nekaj dobim na rudniški upravi, po shitu pa pojdem od rojaka do rojaka, od znanca do znanca, dobil bom na posodo; če ne bo dovolj, prodam, čeprav pod ceno, vse, kar imam, zadnje srajko, samo da boš že jutri imel denar. Si slišal, Mamelli? Prišel ti ga bom z avtomobilom, s temle svojim avtomobilom!«

Mamelli je segel po tisočakah, ki so zdrknili z njegovih kolen.

63

Z desnim očesom je oslinil Mamellija, ki je za trenutek le obmolnil in položil roke na kolena. Ne, se je Klep takoj zavrnil, zakaj bi ga spominjal na čase, ki jih gotovo nima v lepem spominu. Bolje je, da preidem na kupčijo.

»Hvala, signor Mamelli, da ste me čakali.« je spregovoril, ne da bi se obrnil k njemu, nisem mogel priti prej. Voz je v redu, zadovoljen sem. Dogovorila sva se torej...«

»Najin dogovor seveda ni več v veljavi,« je Klepa prestregel Mamelli z najljubeznivejšim glasom. »Kako?«

Mamelli je zgrabil za krmilo. »Ne vidite, da ste sredi ceste?« Spravil je vozilo spet na desno stran. »Avto še ni vaš, tudi moja glava ni vaša. Jasno, da dogovor ne drži več. Veljal je samo do petih. Tako sva se dogovorila danes štirinajst dni, ne? Lahko bi spravil aro in se začel z vami na novo pogajati, pa nisem tak človek. Aro priznavam, vseh petdeset tisočakov, dogovorila se bova samo zaradi cene. Prebarval sem voz, popravil zavore in zravnal blatnike. Da je cena takšnemu vozu višja, menda ni treba posebej razlagati.«

Od zadaj je v avto spet posvetila luč žarometov; deževalo ni več, cesta je bleščala, kakor bi bila steklena. Klep se je moral

truditi, da je ostal na desni strani ceste. »Koliko zahtevate, signor Mamelli?« je zajekljaval. »Prejšnja cena je bila dvestopetdeset, sedanja je tristo. Samo petdeset več. To ni pretirano, še vedno petdeset šestdeset manj, kakor bi dali drugod. To je occasion, bel occasion!«

Klep je krčevito stiskal za krmilo. Ne samo čelo, tudi dlani je imel potne. Nekaj trenutkov je vozil kar na slepo. Kako? Sedeset tisočakov več, kakor ima!

»Pazite, tamle se začno ovinki, cesta je gladka in mokra...«

»Ampak, signor Mamelli, pogodila sva se vendar za...«

»Pogodbo ste vi razdrli, ker niste prišli ob dogovorjenem času...«

»Zakaj ste ga prebarvali, zakaj...«

»Ali vam nisem povedal, da z vojaško varovalno barvo ne bi mogli čez mejo. Če prej je bil voz globoko pod svojo ceno, zdaj vam ga dam pol zastoj. Pazite ovine! Dio mio!«

Nimam toliko, signor Mamelli,« je kriknil Klep, »še do dogovorjene cene mi manjka deset tisočakov, ampak, signor Mamelli, avtomobil moram imeti, še nočoj, in prav tegale...«

»Come? Se do prejšnje cene vam manjka deset tisočakov?« je Mamelli poskočil z glasom in celim te-

dega. V trenutku je zgrabil za tisto reč in dvignil desnico nad Mamellijevo drobnjo glavo. »Daš ali ne daš?« je kriknil pridruzeno; spoznal je, da ni drugega izhoda, kakor da tega človeka prisili h kupčiji.

Mamelli je v strahu dvignil svoje kratke, drobne roke in odprl usta, da bi zaklical na pomoč, toda preden je prišel glas iz njegovih ust, je Klepova desnica zamahnila z ojnico po Mamellijevi glavi. »Odgovori!« je zarjul. »Joj, joj, si ponorel,« je zajavkala Mamelli.

Klepova desnica je zamahnila še enkrat. Mamelli je pri priči utihnil, glava mu je omahnila, ves je zlezel vase, da ga je bilo še manj kot prej.

Na Klepa se je zrušila klada premoga, ki mu je vso pot grozila; toda v trenutku jo je zvalil s sebe in zagledal pred seboj v mesečini bleščečo se cesto. Zadihal je prosto, globoko in brez bolečin, kot že leta in leta ne. Avtomobil je torej ne njegov, nihče mu več ne brani, da se ne bi odpeljal v Le Brieu. »Avtomobil je zdrčal po cesti. Kakšna lepa noč! Kako daleč segata žarometi Motor enakomerno brni, naravnost poje! Beli občestni kamni hite mimo hitreje in hitreje! Se plina! Tamle je Tolsta raca! Daleje, dalje! V Le Brieu! K Ančki! Prej ima še majhen

64

lesom. »Cemu ste potem sploh prišli? Perche? Imel sem sijajnega kupca.« Za trenutek je obmolnil, potem se je ozrl nekam zviska h Klepu in nadaljeval. »Naj bo, počakam štiriindvajset ur. Če se hočete v domovino odpeljati s tem vozom, boste pač do jutri zvečer zbrali tistih šestdeset tisočakov, ki pravite, da vam manjkajo. Storim vam uslugo ker se poznavam. Vi ricordate ancora? Spet je pogledal h Klepu, ki pa se ni zganil. Vi moj prvi, jaz vaš tretji. Dobro še pomnim. Hudičovo delo je bilo. Era un lavoro matto. Pravzaprav sem lahko prav vam hvaležen, da sem se tako hitro rešil črnege pekla. Kakšne roke, kakšen elan! Prestrašil sem se, zares prestrašil. Moja in vaša sreča! Poleti odprem sredi Carbeauxa moderno trgovino s starimi in novimi vozili. Naj bo, popustim vam deset tisočakov. Petdeset ste že dali, dobim jih še dvestoštirideset, in voz je vaš. Niže ne morem, tudi jaz sem izseljenec tudi jaz mislim na vrnitev v domači kraj. Seveda s kapitalčkom, con un piccolo capitale...«

»Signor Mamelli... kamerad Mamelli, dam ti, kar imam, samo deset manj, kakor sva se dogovorila, takoj zdaj, ti pa mi prepusti avtomobil... nekaj boš gotovo zaslužil...«

»Dio mio, res si primiti-

ven, v svojo izgubo vendar ne bom kupčeval...«

Klepu je bilo, kakor da drvi z avtomobilom ob globokem, črnem prapu. »Z drugim kopačem sva morala tedaj, pred petnajstim ali šestnajstim leti, hudo prijeti, da smo nekaj zaslužili...«

»Caro amico, popustil sem, kolikor sem mogel...« Ustavi avtomobil! Ferma-te! Prometna policija! Zavore so strahovito zaškrupale.

»Je voznik pijan?« je vprašal policist, ko mu je Mamelli zročil zahtevane listine. »Kje neki, gospod! Prvič ima tale voz v rokah, kupuje ga, brez skrbi, gospod, nič se ne bo zgodilo.«

»Pazite!«

»Še malo in v Picotu bova! Guardate la luna! Cesta je mokra in ovinki so ostrji. Ne bi rajši jaz sedel h krmilu?«

»Bom kar jaz...« je zamrmral Klep. Ko je voz ob Mamellijevih nasvetih dobil pravo hitrost, je nadaljeval različneje. Operacija se je posrečila, sredi Carbeauxa boste odprli trgovino z novimi in starimi avtomobili, domov se boste vrnili s kapitalčkom... pri meni pa je tako, da bi se rad vrnil samo z avtomobilom, moram se vrniti, že pojutrišnjem...«

»Za operacijo bom štel težke denarce, za trgovino sem se zadolžil...«

ničesar videl in slišal. Se Mamellija ne, ki je v trenutku, ko se je vozilo preobrnulo, široko odprl oči, pretresljivo zajekal in nato dokončno utihnil.

Neznosen pritisk je Klepa zdramil. Torej je res? Zrušilo se je nanj in ga pokopalo pod seboj. Toda od kod prihaja svetloba? In od kod človeški klič? So ga odkopali? Ne, ne, saj ni v jami, tamle na cesti stoji avto, iz njega je stopil človek, maha z rokami in kriči, malo dalje stoji tovornjak, tudi iz njega je stopil človek...

Klep se je v hipu zavedel vsega, kar se je zgodilo. Naglo in z vso silo se je potegnil skozi polomljeno šipo, se dvignil ob preobrnjenem avtomobilu in se pogнал v gmajno.

Klepove, ko bruna težke in okorne noge so se spotikale in čofotale po mlakah, njegove roke s podplatastimi dlanmi so kričile, kakor da venomer lovijo ravnotežje, v prsih mu je hroplo, kakor da nad gmajno, ki se je širila daleč pred njim, ni dovolj mlaki režeča luna posmehnila Klepovemu spačenemu obrazu. Kam, Klep? Voznika ti prihajata na pomoč, obrnili boste avtomobil in lahko se boš odpeljaval v Le Brieu, še dalje. Menda ne boš pustil vozila tam ob cesti? Si res pozabil, kaj si pretrpel zanj?«

66

»Rekel sem,« je trmasto ponavljal z nekam piskajočim glasom, »ti meni ves denar, jaz tebi avto. To je trgovina med tujci in znanci! Avto lahko počaka na mojem dvorišču.« Pobral je denar in ga z obema rokama ponudil Klepu. »Na! Ecco il denaro!«

»Ali res ne moreš razumeti, da moram imeti avto? Ze-nocoj se moram pripeljati z njim v Le Brieu!«

»Na, tu imaš denar! Jutri mi prinesi vse in dobiš avto. Zdaj pa pusti krmilo, stovi ven in sedi na moje mesto! Dovolj imam tvoje vožnje.«

Ker Klep ni segel po bankovcih, jih je Mamelli omalovažujoče spustil na zavite, v katerem so bili manjši avtomobilski deli. Nekaj jih je z zavitka zdrsnilo na sedež in s sedeža Klepu pod noge. Klepu je obstal pogled na njih. Za ta papir je več kot šest mesecev trpel žejo, delal hujše kot živina, v jami in zunaj nje, zadnje čase sploh ni več spal na postelji. Kaj vse je storil, da si je prihranil tele tisočake, na katere pa Mamelli, nekdanji rudar, bivši njegov kamerad v jami, gleda s prezirljivim nasmehom. Hudič!

Od jeze in ogorčenja mu je zagomazelo po vsem telesu. Stegnil je desnico, da bi pograbil denar in skočil iz avtomobila v noč. Toda ko je z drhtečimi prsti grabil po bankovcih, je pod njimi otipal nekaj tr-

dega. V trenutku je zgrabil za tisto reč in dvignil desnico nad Mamellijevo drobnjo glavo. »Daš ali ne daš?« je kriknil pridruzeno; spoznal je, da ni drugega izhoda, kakor da tega človeka prisili h kupčiji.

Mamelli je v strahu dvignil svoje kratke, drobne roke in odprl usta, da bi zaklical na pomoč, toda preden je prišel glas iz njegovih ust, je Klepova desnica zamahnila z ojnico po Mamellijevi glavi. »Odgovori!« je zarjul. »Joj, joj, si ponorel,« je zajavkala Mamelli.

Klepova desnica je zamahnila še enkrat. Mamelli je pri priči utihnil, glava mu je omahnila, ves je zlezel vase, da ga je bilo še manj kot prej.

Na Klepa se je zrušila klada premoga, ki mu je vso pot grozila; toda v trenutku jo je zvalil s sebe in zagledal pred seboj v mesečini bleščečo se cesto. Zadihal je prosto, globoko in brez bolečin, kot že leta in leta ne. Avtomobil je torej ne njegov, nihče mu več ne brani, da se ne bi odpeljal v Le Brieu. »Avtomobil je zdrčal po cesti. Kakšna lepa noč! Kako daleč segata žarometi Motor enakomerno brni, naravnost poje! Beli občestni kamni hite mimo hitreje in hitreje! Se plina! Tamle je Tolsta raca! Daleje, dalje! V Le Brieu! K Ančki! Prej ima še majhen

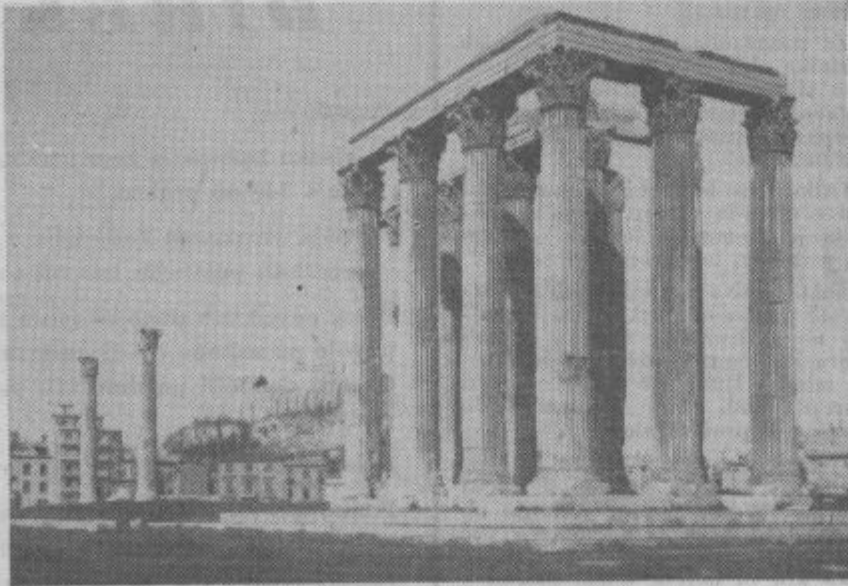
Kakor je Partenon mogočen, tako je v večerni zarji ljubek Erehteion. Ta tempelj stoji na severni strani Akropole in je znan po svojih šestih Kariatidah. To so žene, ki podpirajo strop delu templja. Mit pravi, da so na poročno noč pomorile svoje soproge ter morajo za kazen v kamen spremenjene stati namesto stebrov. Njihovi izrazi pa so kljub tisočletjem in zabrisanosti še zdaj mili, trmasto uporni, samozavestni, nadzemni.

Le počasi sem doumel, da sem na kraju, ki sem o njem dolgo sanjal. Iz zatopljenosti nas je zbudil zvonec, ki ob sončnem zahodu oznanja konec ogleda. Pazniki poskrbe da se turisti umaknejo z Akropole. Spodaj, v obnovljenem Odeionu so pripravljali koncert, ko smo se odpravili na znani Sokratov grič. Tam smo sedli na tople kamne in gledali, kako je tam doli v Pirejskem zalivu zahajalo sonce v Salaminski ožini. Enakomerni hrup velemešta motijo le velika letala, ki se vsaj

vsakih pet minut odlepijo od tal. Nočni pogled na Atene nima prime-re. Podnevi je to mesto popolnoma belo, v soncu žareče, ponoči pa je okoli nas na kilometre široko migotalo morje luči.

Svoj čas se je govorilo, da sta Pirej in Atene dve ločeni mesti. Danes to ni več res. S podzemno železnico, ki gre v glavnem nad zemljo, smo se vozili proti Pireju skozi nepretregano naselje. Mogočen vrvež mornarjev, ljudi z vseh koncev sveta, deklin, fantichev, ki hočejo čistiti čevlje, trgovcev, turistov, je nepopisen. Poleže se le v najhujši opoldanski vročini. Draginja pa je tam večja kot v Atenah. Včasih so cene tudi dvojne. Zanimivo se nam je zdelo, kako pred mnogimi bari vabijo po cesti sprehajajoče. V Pireju se da torej poleg umazane vode doživeti še kaj drugega.

Pod Akropolo smo si ogledali še znano stavbo, ki so jo pred nedavnim zgradili Amerikanci pod vodstvom svojih belenističnih akademij.

Jupitrov tempelj v Atenah

ji, kakor je že bilo omnejeno, ni prizanesele. Sele pred nedavnim so se pričela restavratorska dela, da ohranijo te kulturne relikvije, če mogoče za vedno. Atenska Akropola je bila postavljena na strmem griču z ravnico na vrhu. Od vseh strani so prepadne, sedaj obzidane stene. Ima pa pove »vrh mesta«.

Piše: Jože Ruprecht

Ob vходу popotnika presenetijo s svojo veličino mogočni Propileji s svojimi kovinsko okinčanimi stebri. Za temi pa se odpre pogled na Partenon, ki od daleč sploh ni videti tako monumentalen kot je v resnici. Dolg je čez sto metrov, njegovi stebri so dorskega stila. Nebogljeno umu se sprehajali med njimi. Velikane te stavbe ne bom opisoval, ker je ne bi prav zadel. Tudi s sliko je ni moč popolnoma razbrati. Po tisti dobi, ko ni bilo v njem več svetlišča, je nezadržno propadel. Benečani pa so imeli v njem skladišče za smodnik in to ga je skoraj čisto uničilo, ker je nekoč smodnik eksploziral.

KAJ OBRAVNAVA NOVI PRAVILNIK

OB KONCU MESECA MAJA JE BIL RAZMNOŽEN IN DAN V RAZPRAVO MED ČLANE KOLEKTIVA RUDNIKA LIGNITA VELENJE OSNUTEK PRAVILNIKA O UPORABI SREDSTEV SKLADA SKUPNE PORABE ZA OPRAVLJANJE STANOVANJSKE GRADNJE IN DODELJEVANJA POSOJIL, STANOVANJ IN POSLOVNIH PROSTOROV. VSAK ČLAN DELOVNE SKUPNOSTI RUDNIKA JE LAHKO PREJEL IZVOD OSNUTKA PRAVILNIKA, GA PREBRAL IN STAVIL NANJ SVOJE PRIPOMBE.

KAJ VSE OBRAVNAVA IN ZAJEMA OSNUTEK PRAVILNIKA?

V skladu z zakonskim predpisi kot so zakon o sredstvih gospodarskih organizacij, zakon o prometu z zemljišči in stavbami in v skladu z ostalimi pozitivnimi predpisi, je omogočeno delovnim organizacijam, da lahko iz svojih sredstev sklada skupne porabe dodeljujejo svojim delavcem kredite za stanovanjsko izgradnjo ali za nakup že zgrajenih stanovanjskih enot delovnih organizacij.

Da bi se torej omogočilo članom delovne skupnosti rudnika lignita Velenje, da si zagotovijo potrebna stanovanja, se je že v začetku maja meseca pristopilo k izdelavi osnutka pravilnika, ki naj zagotovi postopek in način, kako naj delovna organizacija in delavec sodelujeta pri izgradnji stanovanjskih enot, to je ali z neposredno izgradnjo stanovanj po podjetju ali z dajanjem posojila delavcem za individualno stanovanjsko izgradnjo, ter na ta način angažirali lastna sredstva delavcev in delovne organizacije in s tem pomagati delavcem, da pridejo do ustreznega, potrebnega stanovanja.

Osnutek pravilnika, ki je že izdelan in razdeljen med člane kolektiva, obravnava v svojih osmih poglavjih ves postopek in način korišćenja sredstev stanovanjskega fonda rudnika. Ker je že obstajal poseben pravilnik, ki je obravnaval oddajanje oziroma dodeljevanje stanovanj in poslovnih prostorov stanovalec oziroma uporabnikom, predstavlja novi osnutek pravilnika le spremembo in dopolnitve že obstoječega pravilnika, razširjenega na uporabo sredstev sklada skupne porabe, namenjenega za stanovanjsko izgradnjo po podjetju neposredno ali z dajanjem posojil delavcem.

V celoti pogledano, obravnava osnutek pravilnika nove elemente in sicer:

1. Uporabo sredstev sklada skupne porabe za neposredno gradnjo stanovanj po podjetju, kar obstoja dejansko že sedaj. (III. poglavje pravilnika.)

2. Prodajo stanovanj oziroma stanovanjskih enodružinskih hiš članom delovne skupnosti rudnika lignita Velenje. (IV. poglavje pravilnika.)

3. Oddajanje stanovanj v uporabo članom delovne skupnosti rudnika z pomočjo predplačila. (Del V. poglavja pravilnika.)

4. Dodeljevanje posojila članom delovne skupnosti rudnika za individualno gradnjo ali nakup stanovanjskih enot. (VI. poglavje pravilnika.)

Kot novo pod tretje navedeno točko 1., določa delovna organizacija rudnika s sklepom centralnega delavskega sveta, kako se naj na začetku vsakega poslovnega leta razdeljuje sredstva sklada skupne porabe, namenjena za stanovanjsko izgradnjo. Tako lahko centralni delavski svet določi ali bo iz lanskih sredstev zgrajena ali kupljena stanovanja:

— prodal svojim delavcem,

— jih dal na uporabo kot doslej,

— ali pa jih bo dal na uporabo svojim delavcem ob predhodnem predplačilu delavca do določenega zneska od prometne vrednosti dodeljenega stanovanja, kar pa mu kasneje delovna organizacija vrača, ko se enkrat že vseli v stanovanje. Podrobneje obravnava to obliko sodelovanja sam osnutek pravilnika.

Navedena točka 2 navaja možnost prodaje stanovanj oziroma stanovanjskih enot svojim delavcem. V tem primeru lahko delovna organizacija na podlagi natečaja prodaja svojim delavcem lastne stanovanjske enote pod pogoji, ki jih ob vsakem razpisu določi centralni delavski svet rudnika, to pa v skladu z vsakokratnimi veljavnimi zakonskimi predpisi in določbami. Pogoje nakupa take stanovanjske enote pa določata upravni odbor oziroma cen-

tralni delavski svet v skladu z določili pravilnika. Obravnava osnutek pravilnika vsebuje naslednje pogoje:

— če delavec takoj vplača 10 odstotkov ali več od valorizacijske vrednosti stanovanjske enote, ostalih 50 odstotkov pa v roku 5 let;

— če je delavec član delovne skupnosti rudnika;

— preostali del 60 odstotkov pa kreditira delavec rudnik ali ustrezeni denarni zavod za bodo 50 let in 2-odstotno obrestno mero, katero sicer lahko določi ob vsakokratni prodaji, upravni odbor.

Oddajanje stanovanj delavcem s pomočjo predplačila lahko rudnik izvede tako, da izroči svojim delavcem stanovanje proti predhodnemu plačilu določenega denarnega zneska.

V ta namen se ravno tako opravi natečaj, katerega pogoje določi upravni odbor oziroma centralni delavski svet. Delavec, ki plača določen minimalni znesek, ter s tem dejansko kreditira izgradnjo stanovanja, na katerem bo pridobil stanovanjsko pravico, se lahko udeleži takega natečaja.

Delavec, ki na tak način pridobi stanovanje oziroma postane nosilec stanovanjske pravice, toliko časa ne plačuje del stanarine za amortizacijo, dokler si ne obračuna, oziroma povrne dano predplačilo.

In slednjič zadnja oblika, novost, ki jo obravnava osnutek pravilnika — dodeljevanje posojila delovne organizacije delavcu za lastno izgradnjo stanovanjske enote ali za nakup stanovanja od podjetja. Opravi se ravnotako z natečajem pod naslednjimi pogoji:

Določi se:

— rok vložitve prošnje oziroma ponudb delavca,

— višina povrnjene lastne udeležbe,

— stopnja ponujenih obresti,

— rok vračila posojila.

Pismeni prošnji — vlogi pa je potrebno priložiti naslednje priloge:

— predračun in načrt gradnje,

— vrsto gradnje,

— kraj gradnje — lokacijo.

V razpisu se določijo nato še način zavarovanja posojila in rok ter način obvestila o izidih natečaja.

Posojilo za izgradnjo ali nakup stanovanjske enote se dodeljuje le za stanovanjske enote na območju Saleške doline in to pod pogojem, da se gradnja hiše ujema z urbanističnim načrtom področja.

Prednost za dodelitev posojila imajo tisti člani rudnika lignita Velenje, ki že posedujejo rudniška stanovanja s pogodjo, da v roku 5 let po prejemu posojila to stanovanje izpraznijo in ga dajo na razpolago rudniku, kakor tudi delavci, ki na podlagi vložene prošnje pri RLV čakajo na dodelitev stanovanja, ter delavci borei NOV.

Ce delavec zagotovi lastno udeležbo v višini, ki jo določi CDS, se mu odobri posojilo iz sredstev sklada skupne porabe v višini:

a) največ 30.000 novih dinarjev na dobo 25 let in 2-odstotno obrestno mero, če delavec gradi individualno hišo v lastni režiji, vendar tako, da lahko koristi letno le 20.000 novih dinarjev;

b) največ 40.000 novih dinarjev na dobo 40 let in 1-odstotno obrestno mero, če delavec gradi stanovanje v bloku, oziroma namerava odkupiti stanovanjsko enoto od pooblaščenega podjetja.

Kot lastna udeležba delavca se smatrajo denarna sredstva, gradbeni in drugi material ter že izvršena gradbena dela.

Praviloma se natečaj razpiše v začetku ali v drugi polovici leta, po potrebi pa tudi večkrat v tekočem letu, če to zahtevajo samoupravni organi ali neizkoriščena sredstva sklada.

Velenjski pionirski klub bo odprt ZA OTROKE TUDI MED POČITNICAMI

Blizu se čas počitnic in letovanj naših otrok, s tem pa tudi skrb družtev in organizacij, kako poskrbeti za otroke med počitnicami.

V Velenju bo te dni posvetovanje s predstavniki ustanov in organizacij, ki delajo z otroki, o programiranju cenentih, a vzgojno koristnih in privlačnih oblik dela z otroki, kajti tej nalogi se bomo morali posvetiti v večji meri kot doslej.

Dejstvo je, da preživljuje večina naših otrok večji del počitnic kar doma. Da bi tem otrokom pripravili nekaj prijetne spremembe, je upravni odbor Pionirskega kluba na svoji zadnji seji sklenil, da bo dvakrat tedensko priredil organiziran izlet z velenjskimi otroki.

Vsako sredo v počitnicah se bodo otroci lahko zbrali v Pionirskem klubu in odhod skupaj s tovariščico vzgojiteljico odšli na »IZLET V NEZNA-NO«.

Od doma bodo otroci prinesli vsakokrat s seboj močnejšo malico in najmanj 100 dinarjev (za ev. prevoz z vlakom), iz kluba pa bodo vzeli

s seboj razne rekvizite za družabne igre, tako, da jim bo na cilju ob igri in raznih skrivnicah hitro in veselo potekel čas.

Kljub temu, da je zagotovljeno spremstvo otrok (2 odrasli osebi), je zelo zaželeno, da bi se tem izletom vedno pridružila kakšna mamica, ki bi prav ta dan utegnla priskočiti na pomoč pri pohodu.

Vsaki petek dopoldne pa bo vzgojiteljica odpeljala velenjske otroke na kopanje v šoštanjski bazen. Seveda bo ta izlet nekoliko dražji, kajti starši bodo morali poravnati no v kopalnišče. Marsikatera mamica pa bo to enkrat te izdatke za avtobus in vstopni-densko rada privoščila svoje-

mu otroku. Disciplinarnost pri kopanju bo morala biti brez dvoma na višnji, kot je to navada tudi na letovanjih ob morju. Skrbna mati bo zato pred vsakim odhodom na kopanje, svojemu otroku še posebej svetovala naj brez odlašanja uboga tovariščice spremljevalke.

Kot ob sredah, bo tudi ob petkih vsaka pomoč mamic zelo dobrodošla!

Ostale dni v tednu bo vzgojiteljica Pionirskega kluba od 8.—14. ure na centralnem otroškem igrišču, kjer bo usmerjala igro otrok in vzgajala otroke k tovarštvu in lepim medsebojnim odnosom tudi pri igri.

Kako poteka likvidacija

Občinska skupščina Velenje je imenovala likvidacijsko komisijo in likvidacijski odbor z nalogi, da opravi redno likvidacijo poslovnega združenja za izgradnjo energo-kemičnega kombinata. Občane zanimajo, kako poteka delo likvidacijskega odbora oziroma likvidacija.

Na seji občinske skupščine dne 31. VI 1966 je o tem poročal v imenu likvidacijskega odbora tovarš Viljem Koren, član tega odbora. Povedal je, da je likvidacijski odbor pričel z delom takoj in imel doslej 8 sestankov. Na teh sestankih je likvidacijski odbor sam ali ob sodelovanju vodilnih delavcev EKK obravnaval tekoče zadeve. Vodilni delavci EKK so vsak za svoje področje dela sestavili poslovna poročila, na podlagi katerih se je likvidacijski odbor seznanil s problematiko EKK do uvedbe redne likvidacije na eni strani, na drugi strani pa z vprašanji v zadevah, ki so v teku, in s predlogi, ki jih je treba čim prej rešiti.

Delo likvidacijskega odbora je spričo obširne problematike in naloga, ki izhajajo iz nje, dokaj zahtevno in zamudno, zlasti zato, ker je močno pogojeno od rezultatov razgovorov, ki se vršijo z angleškimi in češkimi dobavitelji opreme, s katerimi skuša likvidacijski odbor doseči optimalno likvidacijo teh poslov.

Likvidacijski odbor dela enotno in z vidika, da opravi svojo dolžnost kljub težavam tako, da bodo stroški čim manjši in škoda čim nižja ter za vse, ki so kakor koli sodelovali pri izgradnji EKK, čimbolj znosna in sprejemljiva. Stališče likvidacijskega odbora, da rešuje vprašanja, ki se bodo pojavila v kakršni koli obliki, smotno in skladno z načeli dobrega gospodarjenja. Na kratko je sedanje stanje naslednje:

● Gradbena dela so ustavljena. Vsem delavcem EKK so bile izdane odločbe o prenehanju dela. V odločbah je določeno, koliko časa so dolžni še delati na svojih delovnih mestih. Odločbe upoštevajo vse pravice in dolžnosti, ki jih imajo iz delovnega razmerja.

● Delavci EKK rešujejo sklepe likvidacijskega odbora. Ta dela so na tekočnem. V teku so pogovori z dobavitelji in s kupci, ki se zanimajo za že dobavljeno opremo in bi jo lahko uporabili.

● Strokovni delavci proučujejo možnosti, katero opremo oziroma naprave bi bilo možno uporabiti in prodati doma. Ta elaborat bo služil likvidacijskemu odboru, da odproda čimprej in čimveč opreme.

Občinska ZPM Velenje

Varstvo šolarjev v zagati

Ob zaključku šolskega leta se vsako leto znova zamislimo nad visokim odstotkom tistih otrok, ki niso z uspehom končali šolskega leta. Letos se je procent teh otrok zelo malenkostno povečal in sicer, od 44 % lani na 48 % v letu 1966 za vso občino.

S tem se spet pričnejo nemajhne skrbi v mnogih naših družinah, ki bi svojemu otroku radi pomagale že med šolskim letom, če bi znale ali mogle. Kam zdaj z otrokom?

Ker bo najbrž tudi v naši občini, ki je doslej z vprašanjem uspešno reševala predvsem s pomočjo Rudarskega šolskega centra, vedno težje zagotoviti zadostno število delovnih mest za mlade ljudi z nedokončano osemletko, bo ta skrb vsako leto bolj pereča in bolj boleča za prizadete družine.

Sprašujemo se, kaj vse bi lahko storili, da bi bilo vsako leto manj tistih otrok z nedokončano osemletko in več tistih, ki imajo možnost vključevanja na šole II. stopnje in v uk?

Prav gotovo bi bilo urejanje varstva šolarjev, oziroma ustanavljanje varstvenih oddelkov ob šoli EDEN NAJPOMEMBNEJSIH FAKTORJEV pri dvigovanju učnih uspehov šolarjev in vzgoji naše mladine.

Zal je bilo doslej nemogoče misliti na otvarjanje teh koristnih oddelkov v naši občini, ker za to dejavnost šole nikjer niso imele prostorskih možnosti. Z novim šolskim letom bo situacija ponekod le ugodnejša in v tem primeru bodo šole morale pričeti z reševanjem najnujnejših primerov v svojem kraju in za svoje gojence urediti prijeten prostor, kjer bodo ti lahko pod vodstvom vzgojiteljice opravili svoje obveznosti do šole, potem pa se skupaj posvetili raznim dejavnostim, igri in rekreaciji.

Za programiranje takega novega oddelka ob šoli pa bo treba združiti vse sile v kraju: šolo, varstveno ustanovo, pionirski klub, krajevno skupnost, gospodarske ter družbene organizacije.

Odločiti se bo treba za enoten način varstva in vzgoje, ne pa za prenašanje bremena s šole na varstveno ustanovo in obratno.

Sola dobiva zaradi naglih sprememb v socialni strukturi naše družbe nove družbene naloge, postati mora žarišče izobraževanja in vzgoje mladih ljudi ter s tem v zvezi sprejeti tudi večje obveznosti do staršev — proizvajalcev.

Zaposleni materi in očetu, ki želita oba s pridnim delom omogočiti svojim otrokom lažje življenje ob tem pa največkrat ne moreta več urejati prostega časa svojih otrok tako kot bi hotela, bomo morali v večji meri priskočiti na pomoč tudi s tem, da ne bo šola prevzela samo

skrbi za učno obveznost, temveč da bo v večji meri nudila otrokom tudi varstvo in vzgojo, ter skrbela za normalen psihični in fizični razvoj svojih gojencev.

S tem se seveda prav nič ne zmanjšuje funkcija družine in odgovornost staršev za vzgojo in oskrbo lastnih otrok.

Razen otrok iz obojestransko zaplenih družin naj bi šole, tam kjer bo možno, vključevale v varstvene oddelke tudi tiste otroke, ki iz kakršnegakoli razloga slabo uspevajo pri pouku in bi mogoče že urejeno okolje in urejen delovni čas, otroku pomagala k občutnemu izboljšanju uspeha v šoli.

V bistvu gre torej samo za pomoč družini in otroku v novih življenjskih razmerah, ki to pomoč potrebujejo.

Tudi v naši občini bomo morali pričeti z odločnejšim reševanjem te družbene naloge, da bomo ob koncu naslednjega šolskega leta lahko mirno rekli, da smo storili vse kar je bilo v naši moči za dvig učnih uspehov, za zmanjšanje odstotka otrok z nedokončano osemletko, istočasno pa tudi za boljše in polnejše življenje naših šolarjev.

TOVARNA USNJA SOSTANJ RAZPISUJE DELOVNO MESTO

DIREKTORJA

Pogoji:

— visoka izobrazba kemijske, usnjarske ali ekonomske stroke s 5-letno prakso,

— višja strokovna izobrazba z najmanj 10-letno prakso na vodilnih položajih iste ali sorodne stroke.

Poleg navedenih pogojev mora kandidat izpolnjevati tudi vse pogoje po zakonu o delovnih razmerjih.

Osebnih dohodki po določilih pravilnika o osebnih dohodkih podjetja.

Družinsko stanovanje je zagotovljeno.

Ponudbe s točnim življenjepisom in dosedanjem delu pošljite na naslov: Tovarna usnja Soštanj.

Razpis velja 8 dni od dneva objave.

šport šport šport šport

NOGOMET

SLOVENSKA NOGOMETNA LIGA

RUDAR OSTANE V LIGI?

V zadnjih dveh kolid prvenstva v SNL so velenjski nogometaši z borbeno in požrtvovalno igro nadokna-

dili zamujeno in osvojili 4 točke, kar je bilo dovolj, da se rešijo zadnjih dveh mest in izpada iz lige.

RUDAR : CELJE 3 : 0 (2 : 0)

Tekma z enajstorico Celja je za domače bila zelo pomembna, zato so se ves čas srčno borili in zaslužno premagali goste. Velenjčani so si v prvem delu igre priborili vodstvo z dvema zadetkoma Bizjaka. V nada-

ljevanju pa so od nekoliko priložnosti izkoristili samo eno. Strelec gola je bil Vladislavjevič. Najzaslužnejši za zmago domačega moštva so bili: Bizjak, Koren in vratar Devič.

ZELEZNICAR : RUDAR 1 : 2 (0 : 1)

V zadnjem kolu prvenstva SNL so velenjski nogometaši gostovali v Mariboru in se pomerili z enajstorico »Zelezničarja«.

Velenjčani so pripravili prijetno presenečenje z zmago nad domačo ekipo s tesnim rezultatom 2 : 1. Zadetka za »Rudarja« sta dosegla Majdak in Bizjak. Dobro so igrali Devič, Topčič, Rednak in Koren.

Za »Rudarja« so nastopili: Devič, Kuret, Rednak, Vladislavjevič, Koren, Sitar, (Bizjak), Vodeb, Gojevič, Topčič, Cimperman.

uro kasneje kot je bilo to predvideno. Tekmovalna komisija je sicer odobrila prošnji Rudarja, ki je na željo Celja to izposloval. Vendar pa se je kasneje izkazalo, da je prošnja Velenjčanov bila neutemeljena, kar je smatrala komisija za kršitev disciplinskega pravilnika.

V kolikor bo »Rudar« kaznovan bo moral zapustiti slovensko nogometno ligo.

KONČNA LESTVICA SNL

Aluminij	22	15	4	3	64	: 28	34
Triglav	21	13	3	5	49	: 30	29
Celje	22	13	1	8	62	: 29	27
Ljubljana	22	10	6	6	36	: 31	26
Rudar (T)	22	10	3	9	42	: 41	23
Zelezničar	22	11	1	10	35	: 47	23
Nova Gorica	22	8	4	10	32	: 40	20
Mura	22	6	6	10	44	: 46	18
Branik	21	7	4	10	39	: 56	18
Rudar (V)	22	7	3	12	36	: 53	17
Kladivar	22	6	3	13	35	: 51	15
Koper	22	3	6	13	34	: 61	12

SLOVENSKA KONSKA NOGOMETNA LIGA

ŠOŠTANJČANI ČETRTEI

ŠOSTANJ : OLIMP 4 : 0 (1 : 0)

V predzadnjem kolu SCNL so šoštanjčani na domačem igrišču porazili gostujočo enajstorico Olimpa iz Celja z visokim rezultatom 4 : 0. S

to zmago so si domači zagotovili mesto pod vrhom lestvice. Gole za domače so dosegli: Pavšek 3 in Erhart.

FUZINAR : ŠOSTANJ 5 : 4 (4 : 1)

V zadnji prvenstveni tekmi pa so šoštanjčani igrali v Ravnah na Korškem proti »Fuzinarju«. Domači so si že v prvem delu priigrali prednost treh golov, ki pa je, kljub boljši igri v drugem delu, šoštanjčani niso mogli nadoknaditi.

šek, Pavšek, Hladin, Erhart, Vučina, Ramšak.

KONČNA LESTVICA:

Kovinar	20	12	4	4	44	: 30	28
Fuzinar	20	11	3	6	59	: 43	25
Drava	20	11	2	7	44	: 34	24
Partizan (S)	20	9	4	7	49	: 29	22
Nafta	20	8	4	8	45	: 32	20
Olimp	20	8	4	8	40	: 37	20
Mejnik	20	10	0	10	39	: 47	20
Grafičar	20	9	1	10	37	: 41	19
Papirničar	20	8	2	10	43	: 54	18
Ojstrica	20	5	3	12	33	: 47	13
Partizan (K)	20	4	3	13	17	: 56	11

KOŠARKA

SLOVENSKA KOŠARKARSKA LIGA

V GOSTEH NE GRE

ELEKTRA : MARIBOR 69:66

V 7. kolu SKL je ekipa »Elektre« pred domačimi gledalci premagala košarkarje Maribora. Ceprav so gostje nudili domačinom močan odpor so šoštanjčani po zaslugi zelo

dobrega Jeriča zmagali s sicer tesnim rezultatom vendar zaslužno. Največ košev so dosegli: Perkaj 13, Natek 12, Lukman 14 in Jerič 11.

RUDAR : ELEKTRA 72:48

šoštanjčani so se v Trbovljah predstavili s slabo igro. Domača ekipa je izkoristila slabosti gostov in zabeležila visoko zmago. To je že

tretji poraz »Elektre« v gosteh. Najuspešnejša za šoštanjčane sta bila Perkaj 13 in Jerič 12 zadetkov.

OSTALI REZULTATI 8. KOLA

Ilirija : Ljubljana 70 : 47 (28 : 25), Jesenice : Maribor 66 : 66 (30 : 32), Trnovo : Triglav 94 : 44 (40 : 19), Maribor : Lesonit 48 : 60 (18 : 36).

Lestvica:

Jesenice	8	7	1	546	: 485	14
Ilirija	8	6	2	543	: 482	12

DVE ZMAGI TOPOLŠANOV

V tekmovalju mariborsko-celjske lige so Topolšani odigrali tri prvenstvena srečanja. Zabeležili so dve zmagi. Doma so premagali »Impol« iz Slovenske Bistrice z rezultatom 3:1. V Slovenskih Konjicah pa so premagali tamkajšnji »Konus« z rezultatom 3:1. Preseneča pa poraz v

Mišlinju z domačimi odbojkarji, ki so se s te zmage povzpeli na prvo mesto.

Lestvica:

Mišlinje	3	3	0	9	: 2	6
Tobi	4	2	2	6	: 10	6
Topolšica	3	2	1	8	: 4	5
Impol	3	2	1	8	: 5	5
Konus	4	1	3	6	: 9	5
Maribor II.	4	1	3	5	: 9	5
Séver	3	1	2	3	: 6	4

ATLETIKA

ATLETI SO TEKMOVALI

Ob zaključku šolskega leta je šolsko športno društvo rudarskega šolskega centra priredilo prvenstvo v atletiki. Na stadionu ob jezeru se je zbralo več kot 150 tekmovalcev, ki so se pomerili v teku na 100 metrov,

300 in 1.000, štafeti 4 x 100 metrov, ter v skoku v daljino, višino in metu kroglice.

Doseženi so bili povprečni rezultati. Če pa upoštevamo, da se nasto-

REZULTATI:

Tek 100 metrov: 1. Drago Bizjak I. — 12.1, 2. Drago Bizjak II. — 12.4, 2. Branko Trbovšek — 12.7.

Tek 300 metrov: 1. Drago Bizjak II. — 41.1, 2. Jože Vogrin — 42.5, 3. Emil Juršič — 42.6.

Tek 1.000 metrov: 1. Karel Gomboc — 2:55.4, 2. Marko Magrič — 2:55.9, 3. Josip Damjančič — 2:56.0.

Štafeta 4 x 100 metrov: 1. Rudarji — strojniki III. letnik (Fevžar, Znidarič, Petrej, Bizjak) — 52.7, 2. Rudarji — tehniki III. letnik (Golob, Zevart, Pinter, Kovač) — 53.1, 3. Rudarji — tehniki II. letnik (Gril, Vidmar, Demšar, Lapajne) — 54.4.

Skok v višino: 1. Martin Bevc — 165, 2. Matjaž Klemenčič — 155, 3. Marjan Pirtovšek — 155.

Skok v daljino: 1. Drago Bizjak I. — 570, 2. Marjan Fevžar — 526, 3. Aleksander Čanč — 510.

Met kroglice: 1. Branko Nagode — 12.12, 2. Matjaž Klemenčič — 11.96, 3. Milan Kovač — 11.86.

Mladi atleti na startu.

SAH

PIONIRKE IZ RAVEN — SLOVENSKE PRVAKINJE

Na osnovni šoli na Ravnah pri Šoštanju je že vrsto let najuspešnejši šahovski krožek v izvenšolski dejavnosti. Skoraj vsi učenci znajo igrati šah in tudi uspehi ne izostajajo.

Na letošnjih prvenstvih so dosegli vrsto uspehov. Najbolj so se izkazale pionirke. Najprej so bile prve na občinskem prvenstvu, nadalje so osvojile prvo mesto na medobčinskem prvenstvu v Celju. Največji uspeh pa so dosegle v Ljubljani, ko so med osmimi ekipami bile najboljše in osvojile republiško prvenstvo za leto 1966.

Mlajše pionirke pa so osvojile 4. mesto v svoji skupini. Mladim šahistom iz Raven iskreno čestitamo k doseženim uspehom. Darinka Mevc

UPRAVNI ODBOR »CHROM-METAL« Velenje razpisuje za leto 1966/67

ŠTIPENDIJO na

Tehniški srednji šoli Ljubljana — kemijski oddelek IV. letnik.

Prošnje pošljite na splošno službo Chrom-metal Velenje do vključno 30. 6. 1966.

Mladi gasilci večkrat priredijo medsebojna srečanja na katerih se pomerijo v gasilskih veščinah in tudi drugih panogah. Na sliki vidimo medsebojno srečanje pionirskih desetih industrijskega gasilškega društva RLV in GD Smartno ob Paki, ko igrajo šah.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža, sina in brata

Valte Martina

se najiskrenejše zahvalujemo delovnim organizacijama RLV in TGO Gofenje, rudarski godbi in pevskemu zboru. Posebna hvala za nagrobni govor in za darovanje cvetja ter položene vence.

Gornji Grad, dne 11. VI. 1966.

Zalujoči: žena Ivica, mati Marija, brat Franjo z družino in brat Marjan ter ostali

MALI OGLASI

Ugodno prodam grodbeno parcelo na Konovem. Naslov: Gubčeva 11, Velenje.

MODERNE IN KVALITETNE PRICESKE

vam nudijo brivnice in česalnice

Komunalno obrtnega centra Velenje v poslovalnicah:

CENTER

RUDARSKI DOM

PESJE

SOSTANJ

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kijun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavec, Maruša Trampus, Alojz Zavolovšek in Rudolf Zevart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev. Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, eskpoziturna šoštanj — Naslov uredništva: SALESKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštai predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kltje: Celjski tisk Celje.

Večkrat me zanese pot v »SODOBNO OPREMO«, čeprav najčešče zato, da pasem radovednost na lepih, vedno novih raznovrstnih modelih pohištva. Dejali boste, da to pritiče ženi. Sam pa si mislim, da nisem tako edini, saj ob mojih obiskih vidim številne znanke, ki postajajo ob velikih zasteklenih stenah te enkratne velenjske trgovine in si, kadar so v družbi pomagajo tudi s prsti. Kažejo namreč, kar jim je všeč. No, pa smo tam. Prav ta »všeč« je tisti, kar nas vodi mimo razstavnega prostora (imenujmo to moderno trgovino — galerija — sodobnega pohištva), kajti, drugače se počutiš, če imaš doma v stanovanju tisto, kar je lepo, kar je estetsko, kar mrtvim stenam vdahne vsebino in prijetno ugodje stanovanca.

Morda bom z vami vred tako pomislil, da je to ugodje pač draga zadeva. Res je, toda ti predmeti niso ko obleka, saj jih ne menjamo vsako leto. Počasni in vstrajno urejujemo naš dom, da bi bil takšen, kot si ga želimo in vedno znova si želimo nekaj novega, neke male, a vsebinsko pomembne dopolnitve, ki bi ta ali oni kotichek v našem stanovanju prevrednotile. In čeprav ni lahko, vendarle prihranimo denar in ga spremenimo v kos naše »stanovanjske obleke« — naše stanovanjske kulture.

»KAJ PA DELATE! NIČ!«

Ondan sem si znova ogledoval nove spalnice tovarne Meblo iz Nove Gorice in kar naenkrat sem povprašal prodajalko za ceno. Lep odgovor, vljuden nasmeh. Opravičilo, in že je hitela k novi stranki.

Čez čas pa sem prisluhnil vedno

glasnejšemu razgovoru. Glasna je bila le stranka.

»A tako. Torej zopet ni tistega kosa pohištva. Kako dolgo pa še nas boste vodili za nos?«

»Oprostite, že drugič smo poslali telegram,« je vljudo zatrjevala prodajalka in mimogrede še odgovorila tretji stranki, ki je neprizadeto sprasevala za stole.

Prva stranka pa ni imela posluha. »Kaj pa delate. Nič. Cisto nič. Samo postopate!« in odšla je ihtavo, da se pogovori s šefom. Še ko je šef pokazal telegram, se stranka ni umirila. Prodajalka pa je lahko poble-

OBISK V SODOBNI OPREMI

dela — toda že jo je ogovor nove stranke popeljal iz tihe užaljenosti k delu. Nasmeh je znova delil nasvete, našteval predmete tega in onega ter ob koncu dodajal cene.

Sram me je bilo, da pozabljamo, da so tudi prodajalci delavci — uslužbenci, ki nam želijo ustreci, medtem, ko si stranke lastimo pravico zdirati se nad njimi.

»SAJ VEM! MENI NOCETE!«

Kot kaže, je bil res slab dan, kajti že dobre pol ure zatem, je že druga stranka povzdignila glas. Na vsak način je hotela zamenjati ček za

gotovino. Nič ni pomagalo — kar koli je prodajalka navedla, vse se je končalo v strankinem besnem ugovarjanju: »Saj vem! Dal Meni nočete!« Nisem zdržal. Približal sem se in stranki dejal: »In kaj bi vi na njenem mestu?« Bil sem deležen osuplega pogleda; a zaleglo je.

Prodajalka me je hvaležno pogledala in nadaljevala. »K sreči niso vsi takšni. Pa kaj hočemo. Služba je služba.«

»PO PETNAJSTEM

... je pa hudo,« je skočila v razgovor druga prodajalka, »ker večina domačinov prihaja predvsem po petnajstem. Razumemo, da je to dan, ko prejmejo osebne dohodke, toda lažje in kvalitetnejše bi lahko ustregli domačinom, če bi prihajali

iskali vsa mogoča opravičila? Ne bo odveč, če bomo to imeli na umu, kadar bomo v katerikoli trgovini.

Ondan pa sva se srečala s »šefom« SODOBNE OPREME in že sva bila sredi razgovora. Potožil sem mu, da imam z regalom v dnevni sobi smolo. Pred letom sem ga kupil, toda toplovodno ogrevanje je opravilo svoje. Les in leseni zatiči so se osušili in preje lep komad je postal prava mora zame — zato ker ga težko gledam in ker požiram vsak dan ženine očitke, da ne znam nič popraviti.

»Takoj bi morali priti,« je dejal vodja Sodobne opreme ekonomske enote trgovske podjetja tovariš Friderik Camlek. »Veseli smo, če stranka reklamira, kajti tovarna da-

Friderik Camlek, je vedno pripravljen svetovati.

Maribora ter »STIX« Velenje.

Izbira je prav lepa. Kljub temu pa dandanes ni lahko ustreci strankam. Zavedamo se, da je stranka tista, zaradi katere smo mi v trgovini in razumljivo je, da pač tu in tam moramo kakšno grenko kar pregrizniti.

Tako kot vse, tudi nas ni reforma obšla. Sicer je promet v letošnjem prvem tromesečju celo nekaj boljše, kot je bil lani v istem obdobju, toda če vzamemo korekcijo cen, je podoba vendarle drugačna. Vse bolj se nam pozna močno zaostrena kreditna politika. V kolikor ne bi bila takšna, sem prepričan, da bi bil naš promet dokaj večji.

Vprašali ste me, kako je s prevozi pohištva na dom in ceno prevoza. Zaenkrat opravljamo prevoze do oddaljenosti 10 kilometrov brezplačno. Tako torej v glavnem pokrivamo dolino in še nekaj preko njenih meja. Pri tem pa so številne nevesočnosti. Stranka kupi nekaj malega, morda stol, mizico, kuhinjski element ali podobno in razumljivo je, da želi čimprejšnjo dostavo. Pri tem je nerodno, ker se nam mnogi-krat dogodi, da nimamo polnega prevoza za določeno smer. Če in če bi lahko naštevali, toda ravno kar sem se spomnil reka, ki pravi: »Rad bi imel tvoje skrbi!«

Torej polno skrbi, dosti dela in truda kožo morajo imeti naši trgovci, da ustrezajo vsem našim muham, ki neredko res da presejajo meje strpnosti. Pri vsem tem ostaja dejstvo, da bom tako jaz kot številni drugi še v bodoče rad ogledoval impozantno zgradbo — z enkratno zasteklitvijo — v kateri je SODOBNA OPREMA in da si bomo vedno znova radi ogledovali posamezne, nove pohištvene elemente ali celote in bomo nekako našli sredstva ter po možnostih ustregli našemu okusu.

tudi druge dneve. Pri nas le redko kdo kupi kaj malega. In tako gredo tudi ure preden se stranka odloči.»

In ker slučajno poznam tesne skladiščne prostore, SODOBNE OPREME, sem pri tem imel v mislih tudi čas, ki je zaradi številnih teh ali onih od stranke iskanih predmetov treba previdno pregledati včasih kar vse, kar stoji v skladišču, da se dokopljejo do iskanega komada.

»PRI VAS JE CENEJE«

je dejala nova stranka, ki je že odštevala prištedene tisočake za izredno lepo spalnico in kuhinjske elemente. »Ni mi jasno,« je nadaljevala, »da stanejo v Celju te iste spalnice več, celo do 10.000! Pa tudi pri komadih kuhinjskega pohištva ste cenejši!« In kot da je bilo pozabljeno prejšnje močno vzdušje. Prodajalka se je samozavestno nasmehnila in s ponosom odvrnila: »Res je ceneje. Vidite, ko delamo kalkulacije, se pač držimo tistih nižjih okvirjev stroškov, čeprav bi tudi mi lahko ceno dvignili. Tako pa imamo nižjo ceno in tudi večji promet.«

Vidite, takole pravzaprav potekajo obiski v SODOBNI OPREMI. Srečujemo ljudi strpne in včasih nestrpne, toda upajmo, da je res samo včasih. Nahrulijo nekoga za prazen nič in še so užaljeni. Menim, da bi takšnim kar prav prišlo, če bi jih za mesec ali samo teden dni postavili za prodajalko — najbrž bi jih izmodrilo za v bodoče.

Pa še to. Kaj bi dejali, če bi prodajalke vas nahrulile — bi kar ta, ko požrl? — Ali bi hiteli k šefu in

je vsaj 1-letno jamstvo. Ker pa imamo svojega mizarja, popravljamo tovrstne okvare tudi čez ta čas. Ob ugodni priliki bom poslal mizarja na dom.« Zahvalil sem se mu. Nadaljevala sva pogovor in nemale problemov je nanizal.

»Pri nas je najhujše s prostorom — menim s skladiščem. Tako lepa trgovina bi morala imeti veliko skladišče, tako pa jih imamo kar na štirih koncih Velenja.

Mnajše predmete imamo v kletnih prostorih pod trgovino, poleg tega pa imamo skladišče še v prostorih bivše »Vegradove« menze v starem Velenju, v bivši upravni stavbi »Bazena« in v zasilnem skladišču na Saleški cesti 22.

Zal je tako, da moramo na škodo razstavnega prostora trpeti prenatrpanost, če hočemo, da so predmeti dostopni ogledu strank. Omenili ste naše cene! Vsa skrivnost nižjih cen tiči v dvojem. Predvsem so cene odvisne od nabavljenih količin; čim več pripeljemo ali naročimo naenkrat, tem ceneje so. To pa žal leta sem ni bilo izvedljivo, kajti tovarne še dandanes nimajo vsaj leto dni istega artikla na zalogi. Drugo pa zavislo od kalkulacije. Marsikatero stroške izločimo, samo da bi bili stranki dostopnejši.

Kot kaže, bomo morali v bodoče skraćiti preštevilen asortiman blaga, o čemer dovolj zgovorno priča številka, da smo doslej prodajali preko 2000 različnih predmetov. Zadoljni smo, da smo uspeli navezati dobre zveze s proizvajalci in to predvsem s-tistimi, ki imajo pri nas najboljšo in najbolj estetsko pohištveno opremo, kot so: Meblo iz Nove Gorice, Stol iz Kranja, Marles iz

Opravljanje obrtnih storitev kot postranski poklic

Na večkratna vprašanja občanov in delovnih organizacij glede opravljanja obrtnih storitev kot postranski poklic, dajemo sledeča pojasnila.

Glede opravljanja obrtnih storitev uvaža zakon o obrtnih delavcih samostojnih obrtnikov (Ur. list SRS, št. 5-28/64) novo kategorijo oseb, ki smejo take storitve opravljati. To so osebe v delovnem razmerju, upokojeanci, gospodinjke itd., ki opravljajo storitve za posameznike kot postranski poklic (18. člen zakona). Take osebe ne ustanovljajo obrtne delavnice in zato ne potrebujejo posebnega dovoljenja občinskega upravnega organa za obrt, temveč temu organu prijavijo svoj namen, da bodo opravljale storitve določene obrtne ali obrti podobne dejavnosti. Takim osebam tudi ni treba dokazati, da so strokovno usposobljene za opravljanje obrtnih storitev, razen v dejavnostih, ki so posebej navedene pod točko VII že omenjene odredbe o obrtnih gospodarskih dejavnostih. Ker te osebe ne ustanovljajo obrtne delavnice, tudi nimajo poslovnega sedeža, niti poslovnega prostora, niti firme; ne smejo uporabljati dopolnilnega dela drugih in ne imeti vajencev. Občinski upravni organ za obrt ne vpisuje oseb, ki opravljajo obrtne storitve kot postranski poklic, v register obrtnih delavnic samostojnih obrtnikov, temveč v poseben razvid takih oseb in izda priglasitljivo potrdilo o tem vpisu (48. člen zakona).

Z uvedbo možnosti, da obrtne storitve opravljajo tudi osebe, ki so za to sicer usposobljene, ki pa jim obrtna dejavnost ni glavni poklic, je zakon hotel najti nove možnosti zadovoljevanja potreb po takih storitvah in pritegniti v storitveno obrtno dejavnost delovne kapacitete, ki so doslej zaradi neustreznih pogojev bile neizkoriščene ali pa so delovale protizakonito. Ta namen zakonodajalca pa bo dosežen, če bodo pravilni odnosi do takega načina opravljanja obrtnih storitev in pripravljenost občanov, da se vključijo v opravljanje storitev v svojem prostem času.

Z druge strani pa je bil namen zakonodajalca ta, da s pritegnitvijo oseb, ki opravljajo obrtne storitve kot postranski poklic, v prvi vrsti omogoči zadovoljevanje potreb občanov-posameznikov po teh storitvah. Zato opravljanje obrtnih storitev kot postranski poklic, ne dovoljuje za potrebe delovnih organizacij in ustanov ter samostojnih obrtnikov, niti po 18. členu zakona ni dovoljeno proizvajanje končnih izdelkov ali polizdelkov za trg tudi ne v kooperaciji z drugim proizvajalcem.

V kolikor osebe, ki so priglasile postransko obrt, ne bodo upoštevale namena tega predpisa, se bo proti takim uvedel postopek.

Oddelek za gospodarstvo
Skupščina občine Velenje

OB PRVI OBLETNICI VELENJSKE GIMNAZIJE

Verifikacija in prostori?

VELENJSKA GIMNAZIJA SLAVI LETOS SVOJO PRVO OBLETNICO. ZAL SE BO MARSIKDO OD 66 V JESENI VPISANIH DIJAKOV POSLOVIL IN ODREKEL ZELJI, DA BI ČEZ TRI LETA ZAPEL »GAUDEAMUS IGITUR«, TODA ŽE V JESENI BODO PRISLI NOVI IN ZANJIMI ZOPET NOVI IN NOVA SOLA NE BO VEČ NOVA, KO BODO IZ NJENIH KLOPI ODHAJALI MLADI MATURANTJE S SPRICEVALOM ZRELOSTI V ROKI.

Zaenkrat morda ni vse tako, kot bi moralo biti, toda le kdo bo zameril mlademu kolektivu, ki se trudi, da bo njihova šola šele dobila priznanje, kolektivu, ki še nima vseh materialnih niti kadrovskih pogojev. Ob vsakem nastajanju so težave, prav zato smo prošili ravnatelja gimnazije tovariša BOJANA GLAČAČA, da nam kaj več zaupa o uspehih in težavah.

— Osnovni problem so prostori. Trenutno je v redu, ko imamo samo dva prva razreda; kam pa z dijaki v jeseni? Kaže, da bo tudi to rešeno? Leto je za nami. Smo torej preko prvih ovir. Ostaja jih še mnogo, preden bomo dosegli verifikacijo šole. Prepričan sem, da nam bo to uspelo, posebej še, ker vseskozi čutimo vsestransko pomoč občinskih oblasti. Hvaležni pa smo našim gostiteljem — rudarskemu šolskemu centru, ki nam z razumevanjem pomaga premagovati začetne težave.

— V letu, ki ga zaključujemo, je bila kadrovska zasedba v redu. Težava je bila le v tem, da so predavatelje morali dopolnjevati učno obveznost na drugih šolah v Velenju. V jeseni bo lo odpadlo. Kolektiv se bo razširil. Dobili bomo novo moč za tehnični pouk, prav tako pa z

razpisom iščemo germanista. Kot kaže, bomo v bodoče morali imeti še nekaj honorarnih predavateljev, ker je pač vprašanje stanovanj pereče.

— Naša gimnazija zajema predvsem Saleško dolino in slovenjegrski okoliš. In prav dijaki iz Mislinjske doline imajo težave s prevozi. Upamo, da bomo letos uspeli organizirati začasnega ugodnejši prevoz z nje.

— Morda še to. V jeseni bodo sprejemni izpiti strožji. Dijaki bodo morali opraviti izpite iz treh predmetov; slovenščine, matematike in tujega jezika. Ustmeno bodo lahko popravljali slab pismeni izdelek le, če nimajo zadostnega spričevala.

Torej številne težave in vendar uspehi. Uradno priznanje gimnazije — verifikacija — še čaka, kajti preko noči je pač težko ustvariti vse predpisane materialne pogoje. Prav zato smo stopili še k predsedniku občinske skupščine tovarišu Tonetu Močilniku, ki nam je dejal, da je prva skrb ustvariti pogoje za verifikacijo in zagotoviti, da bo problem prostorov za gimnazijo v jeseni začasno rešen, ker ima gostitelj — RSC namen do tega časa dvigniti sedanjo šolo za eno etažo ter omo-

gočiti gimnaziji gostovanje v potrebnih prostorih.

Slišati je bilo tudi to, da so obstajale težnje po pritegnitvi celjskega III. letnika (vozačev) na velenjsko gimnazijo, kar pa je najbrž, vsaj v danih pogojih, težko izvedljivo. Nedvomno pa je, da vsi skupaj želimo tako predavateljem kot dijakom, da utrdijo sloves svoje šole, kar najbrž ne bo ravno najtežje, saj so že v prvem letu sodelovali na republiškem tekmovanju matematikov, kjer je dijak Jurež Krušič prejel pohvalo. Upajmo, da bo takih dijakov vse več na poti k prvim velenjskim gimnazijskim maturantom.

Cenjene stranke obveščamo, da bodo v času od 10. 6. do 10. 7. 1966 vsi lokali

»Tržnice« zaprti

zaradi preurejanja v samopostrežno trgovino. V tem času bomo prodajali

v skadišču
izza tržnice

Trgovsko podjetje »Bazen«
Velenje